Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni din Kazan (Kazanskaya)

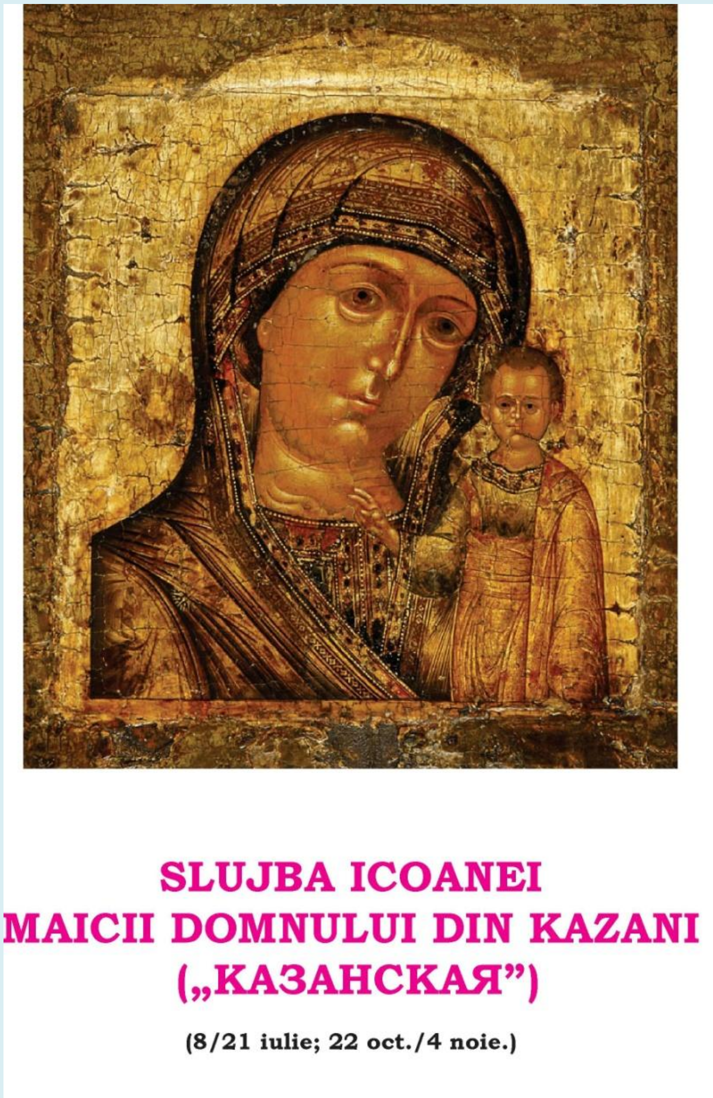
(8/21 iulie şi 22 octombrie / 4 noiembrie)

Icoana Maicii Domnului din Kazan (Kazanskaya) este o icoană făcătoare de minuni foarte cunoscută în Biserica Ortodoxă Rusă, ce a fost considerată de-a lungul veacurilor ocrotitoarea oraşului Kazan şi a poporului rus. Această icoană a Maicii Domnului cu Pruncul este unică prin faptul că în ea este reprezentată o singură mână, cea a lui Hristos care binecuvântează. Mâinile Maicii Domnului şi mâna stângă a Mântuitorului nu sunt vizibile, ci se află sub veşminte. Două mari catedrale, în Moscova şi în Sankt Petersburg, sunt închinate Maicii Domnului din Kazan şi alte numeroase biserici din întreaga Rusie. Icoana este sărbătorită pe 8/21 iulie şi 22 octombrie/4 noiembrie.

Index

Slujba ioanei Maicii Domnului din Kazani („KA3AHCKAH”)

https://archive.org/details/edit-slujba

https://www.academia.edu/50180974/Slujba_icoanei_Maicii_Domnului_din_Kazani_KA3AHCKAH_8_21_iulie_22_oct_4_nov_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/edit-slujba

***

Tipărită cu binecuvântarea PS Nicodim, episcop de Edineţ şi Briceni
© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sfânta cuvioasă muceniţă Elisabeta” Edineţ

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 8, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...,

Ca pe un frumos palat al Cuvântului şi scaun purtător de lumină, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, pe Cuvântul Cel de un scaun cu Părintele, în mitrasul tău L-ai încăput şi, născându-L, Lumină neapusă, întunericul nostru l-ai luminat. Înşelăciunea şarpelui o ai gonit şi stricăciunea o ai pierdut, viaţă veşnică lumii dăruind prin naşterea ta. Porţile Raiului le-ai deschis şi toată bunătatea, firii omeneşti i-ai dăruit. Şi acum, Doamnă, prin sfintele tale rugăciuni, izbăveşte pe robii tăi din toate nevoile.

Ca ceea ce eşti Împărătească şi Maică a Marelui Împărat şi prea înaltelor puteri, la cer stând, înainte prea curatele tale mâini le întinzi, ridicându-le pentru noi, şi pe pământ, ca o tare ajutătoare, prin dumnezeiasca ta icoană şi cu duhul, cu robii tăi petreci, şi cu bucurie mântuieşti, şi izbăveşti de toate primejdiile pe cei ce cu evlavie, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisesc.

Ca un Rai cu aurită strălucire şi loc prea frumos, şi de Dumnezeu luminat, şi lemn sfânt de Duhul Sfânt umbrit, încăperea Luminii celei neînserate pe tine te cunoaştem arătat strălucită de dumnezeiasca rază, cu Pruncul tău luminând toată făptura, Curată, roagă-te, Împărătească Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască norodul, care aleargă la tine, de toate nevoile.

Ca şi cu o porfiră împărătească şi vison, icoana ta şi a Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu s-a luminat împodobindu-se cu minunile; astăzi, întru arătarea ei, cheamă pe toţi să prăznuiască; mai mult şi decât razele soarelui strălucindu-se cu darul Sfântului Duh, bolnavilor şi neputincioşilor izvoare de vindecare izvorând şi tuturor dăruindu- le bogată milă.

Altă **stihiră** glasul al 8-lea:

Preaînaltule Împărate şi neajunsule, Cel împreună cu Tatăl şi cu Duhul pe scaun şezător, bine ai voit a Te naşte pe pământ din Fecioară neispitită de nuntă, Iisuse, miluind zidirea Ta, firea omenească, cu negrăite bunătăţi. Deci primeşte rugăciunile Maicii Tale cele aduse Ţie pentru noi şi nu pomeni fărădelegile noastre, şi miluieşte, şi mântuieşte sufletele noastre, ca un Milostiv. (de 2 ori)

Plecând cerurile, Împăratul Slavei S-a pogorât să înnoiască pe Adam, păcatul cu totul pierzându-l. Sălăşluindu-Se întru tine, Preacurată Fecioară şi născându-Se, cheile fecioriei nu le-a stricat, şi pe mâinile tale Prunc smerit, Împăratul Arhanghelilor fiind, Se poartă, şi acum rugăciunea ta o primeşte, şi cererea ta cu totul o plineşte, Născătoare de Dumnezeu, cu dinadinsul, ca Fiul tău şi Dumnezeu, Căruia roagă-te să mântuiască sufletele noastre, ca un Milostiv.

Mai mult decât cortul lui Moise, cel făcut după chipul celui ceresc, cu totul te-a sfinţit Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, cu Duhul Sfânt tot sălăşluindu-Se întru tine, pe omul tot l-a înviat. Pentru aceea şi icoana ta, mai mult decât chivotul lui Aaron, umplându-se de dumnezeiescul dar, izvorăşte sfinţire sufletelor şi trupurilor, căreia cu dragoste închinându-ne, cerem de la tine mare milă, ca să mântuieşti sufletele noastre, binecuvântată ajutătoare.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea

Veniţi să ne bucurăm puternicei Apărătoarei neamului nostru, împărătesei Născătoarei de Dumnezeu. Veniţi la blândul şi minunatul, şi de îngeri cinstitul prea curatul chip, să ne închinăm, căci dăruieşte Născătoarea de Dumnezeu credincioşilor îmbelşugate daruri de tămăduiri şi neîncetatul izvor al sfintei icoane, bogat dar izvorând, ne izbăveşte pe noi de întunericul ispitelor şi al necazurilor, şi de tot păcatul şi pe cei ce cu bună credinţă, şi cu plăcere de Dumnezeu cinstesc prea luminata şi minunata sfântă icoană a Maicii lui Dumnezeu. Cu care cântând, să strigăm întâiului chip: „Bucură-te, a lumii iubită ajutătoare spre mântuirea sufletelor noastre!”

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

De la Facere, citire

(XXVIII, 10-17)

Ieşind Iacov din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luând una din pietrele locului aceluia şi punându- şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela.

Şi a visat că parcă era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: "Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus".

Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: "Domnul e cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!". Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: "Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e Poarta cerului".

Din cartea Ieşirii, citire:

(III, 1-8)

Suitu-s-a Moise în muntele lui Dumnezeu Horeb şi i s-a arătat lui îngerul lui Dumnezeu, în pară de foc, din rug. Şi a văzut că rugul ardea cu foc şi nu se mistuia.

Şi a zis Moise: „Mă voi duce ca să văd această arătare mare, ce este că rugul nu se mistuieşte.

Iar dacă l-a văzut Domnul, că se apropie să vadă, Domnul l-a strigat pe el din rug, zicând: „Moise! Moise!" iar el a zis: „Ce este Doamne?"

Şi i-a zis lui: „Nu te apropia de locul acesta! Descalţă încălţămintea picioarelor tale, că locul pe care stai tu pământ sfânt este".

Şi a adăugat lui: „Eu sunt Dumnezeul părintelui tău, Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacob".

Şi şi-a întors Moise faţa că se ruşina să privească înaintea lui Dumnezeu.

Şi a zis Domnul către Moise: „Văzând, am văzut necazul poporului Meu în Egipt şi strigarea lui am auzit-o, pentru cei ce-l silesc la munci. Că ştiu durerea lui şi m-am pogorât să-l scap din mâinile egiptenilor şi să-l scot pe dânsul din pământul acesla şi să-l duc la pământ bun şi desfătat, la pământul din care izvorăşte lapte şi miere.”

De la Pilde, citire:

(IX; 1-11)

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: “Cine este neînţelept să între la mine!”

Şi celor lipsiţi de bună chibzuială le zice: “Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea, şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii”.

Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage dispreţul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocară.

Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept şi el te va iubi.

Dă sfat celui înţelept şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept şi el îşi va spori ştiinţa lui.

Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

La Litie

Stihira hramului şi ale Născătoarei, glasul al 2-lea:

Cu adevărat, precum la chivotul cel de demult, Preacurată, când David, aducând norodul, se veselea, acum icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu, asemeni îi stau înainte soboarele arhiereilor şi cu cetele îngerilor, împăraţii şi bogaţii, şi toate mulţimile norodului, după vrednicie, fericindu-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, şi proslăvindu-te cu smerenie, te cinstesc şi ţi se închină, rugându-se ţie, după Dumnezeu, ca să împaci lumea întru pravoslavie, şi să mântuieşti de toate răutăţile pe robii tăi, ceea ce eşti una binecuvântată.

De faţă stau, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, înaintea Preacuratului tău chip adunarea arhiereilor şi toate noroadele, monahii şi mirenii, ştiindu-te pe tine cu adevărat ajutătoare puternică şi nebiruită, rugăciuni a-ţi aduce din tot sufletul se nevoiesc, şi te cheamă la rugăciune către Dumnezeu, trebuindu-le ajutorul tău ca să tinzi de Dumnezeu purtătoarele tale mâini şi să rogi pentru lume. Ia aminte dar şi auzi, Stăpână, şi dă mângâiere robilor tăi până când nu ne biruiesc păcatele noastre cele grele şi cumplite, pentru că al tău ajutor totdeauna ne trebuie nouă, tuturor.

Glasul al 8-lea: Cea întâi icoană a ta, scrisă de binevestitorul Evangheliei celei de taină şi la tine, Împărăteasă, adusă ca să o primeşti, şi să o faci puternică a mântui pe cei ce te cinstesc, văzând-o, te-ai bucurat ca ceea ce eşti milostivă şi pricinuitoarea mântuirii noastre, ca şi cum ar fi avut icoana gură şi glas, ca şi când ai zămislit pe Dumnezeu în pântece, cântare i-ai cântat: „Că iată de acum mă vor ferici toate neamurile...”. Aşa şi la aceasta căutând, ai zis cu stăpânire: “Cu icoana aceasta să fie darul meu şi puterea”. Şi noi, cu adevărat crezând că aşa ai zis, Doamnă, şi prin icoana aceasta cu noi eşti. Cu credinţă stându-i înainte, ne închinăm ţie, noi, robii tăi, cercetează-ne cu îndurările tale cele de Maică.

Glasul 7: Munte eşti mare şi prea slăvit mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu, că acela n-a suferit pogorârea slavei lui Dumnezeu cu închipuire şi în umbră foc arzând, şi tunete, şi fulgere acolo făcându-se. Tu însă, cu totul foc dumnezeiesc fiind, pe Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, nearzându-te, L-ai purtat, şi la sânii tăi cu lapte L-ai hrănit pe Acela ce cu puterea poartă toate. Şi îndrăznirea de Maică către Dânsul având, ajută, Stăpână, celor ce prăznuiesc cu credinţă cinstitul tău praznic şi ne ajută cu milostivire a cerceta ca ceea ce ai luat de la Dumnezeu darul a îndrepta şi a acoperi turma cea cu numele lui Hristos numită, pe robii tăi.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 6-lea

Toate neamurile omeneşti daruri de laudă aduc ţie, Stăpână şi se roagă ţie, Împărătesei şi Maicii lui Dumnezeu; proorocii cu înţelepciune te-au propovăduit, preoţii te-au binecuvântat, apostolii şi mucenicii te-au mărturisit, împăraţii şi domnii ţi se închină, arhiereii propovăduiesc, monahii şi mirenii ţi se cucernicesc. Bogaţii şi săracii, orfanii şi văduvele, şi toată vârsta cu toată starea: a bătrânilor şi a pruncilor, sub acoperământul tău cel puternic, cu credinţă alergăm: acoperă-ne şi ne păzeşte, Doamnă, cu rugăciunile tale şi mântuieşte din nevoi sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Locaş al prea curatei Lumini, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cum te vom cânta noi, robii tăi, după vrednicie, căci, cu arătarea icoanei tale şi al prea veşnicului Prunc, toate se sfinţesc.
Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

O, Fecioară prea curată, de Dumnezeu cu daruri dăruită! Ce mulţumire cuviincioasă vom aduce ţie; că, prin fericită naşterea Luminii celei cu totul strălucitoare, pe toţi la viaţă ne-ai adus.

Stih: Ascultă, fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

O, Fecioară doamnă, Maica Ziditorului, ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi neamului omenesc ajutătoare binecuvântată, roagă-te pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 5-lea

Să cântăm, noroade, luminat, davidiceasca cântare pruncei miresei lui Dumnezeu şi Maicii, Împăratului Hristos: „Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, Stăpâne, în haine aurite îmbrăcată şi împodobită cu dumnezeiască cuviinţă. Pentru că dintrînsa, ca din cea mai aleasă şi bună între femei pe care mai mult decât pe toată lumea o ai îmbunătăţit, ai binevoit a Te naşte pentru mila cea mare. Şi pe aceasta o ai dăruit ajutătoare norodului Tău, ca să-l mântuiască şi să-l acopere de nevoi, cu prea puternică şi dumnezeiasca Ta putere. Pentru ale cărei rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-ne pe noi.

La binecuvântarea pâinilor

Troparul, gl. 4: Folositoare grabnică, Maica Dumnezeului Celui de sus, pentru toţi te rogi lui Hristos Dumnezeul nostru, lucrând mântuire tuturor celor ce aleargă la prea puternicul tău acoperământ. Apără-ne pe noi toţi, o, Doamnă împărătească şi Născătoare de Dumnezeu, în primejdii şi scârbe, şi în boli, în greutăţi şi de mulţimea păcatelor. Stăm înainte şi ne rugăm ţie cu umilinţa sufletului şi zdrobirea inimii, cu lacrimi înaintea prea curatului tău chip. Având neîndoită nădejdea la tine

ca să ne izbăveşti de toate răutăţile şi să ne dăruieşti cele folositoare, şi pe toţi să-i mântuieşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară: că tu eşti dumnezeiesc acoperământ robilor tăi (de două ori).

Apoi aceasta: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. (o dată)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul praznicului, de două ori,

Slavă..., Şi acum..., o dată

După catisma întâi, se cântă **sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Noroadele cele blagocestive, drept credincioasele adunări cu numele lui Hristos numite, apropiaţi-vă toţi cu credinţă, căzând la dumnezeiescul chip al Maicii lui Dumnezeu, căci cu bucurie dăruieşte vindecare celor ce bolesc, iar pe răii slăvitori, ca o săgeată din arc îi răneşte, veselindu-ne luminat pe noi pe toţi şi cu darul luminându-ne prin rugăciunile sale.

Slavă..., Şi acum...,

Dumnezeu pe tine, Fecioară, te-a sfinţit, pe cea bună şi fără prihană între femei, proorocii mai înainte te-au închipuit curat, preoţii te-au binecuvântat în sfintele sfinţilor a petrece, îngerului a te hrăni din ceruri hrană, pâine a-ţi aduce, iar Singur Preabunul Unul-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu sălăşluindu-se întru tine şi trup luând, a ieşit din tine. Pentru aceea, ne închinăm ţie şi te cinstim, ca ceea ce eşti adevărată Născătoare de Dumnezeu.

După a doua catismă, se cântă **sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Năs-

cătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Să sălteze luminat toată mulţimea credincioşilor, să suspine însă oastea demonilor, văzând mult numitele praznicele Maicii lui Dumnezeu strălucind, să fericim pe Maica lui Dumnezeu cu cântări dumnezeieşti. Căci, unde cu dumnezeiască cuviinţă se slăveşte prea binecuvântată Născătoarea de Dumnezeu Stăpâna, Prunca cea de Dumnezeu aleasă, vrăjmaşilor este cădere, iar credincioşilor tare întărire.

Slavă..., Şi acum...,

O, prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Stăpână, Pruncă de Dumnezeu aleasă, luminată plinire a proorocilor, lauda apostolilor şi a mucenicilor mărturisire şi cunună, cea de îngeri cinstită şi de neamul omenesc cântată, şi a toată numele dorită ajutătoare. Mântuieşte pe robii tăi de osânda ce va să fie şi de izvorul cel de foc, una binecuvântată.

Se cântă polieleul: „Cuvânt bun”.

Apoi aceste **mărimuri**:

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară de Dumnezeu aleasă Pruncă şi cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verşi tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine.

Cu aceste **stihuri**:
1. Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.
2. Lucruri minunate s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.
4. Sfinţit-a locaşul Său, Cel Preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui, de aceea nu se va clinti.
5. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.
6. Binecuvântat este Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă..., glasul 1-îi

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu, **sedealna** , glasul 1-îi:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Celor ce cu dreaptă credinţă te cinstesc şi pe poporul nostru cel ce către tine aleargă, şi sfintei icoanei tale cu dragoste se închină, o, Maica lui Dumnezeu, mântuieşte-i şi vrăjmaşii să nu-i risipească. Nici să vină asupră-ne toate răutăţile care păcatele noastre ni le-au pregătit nouă, nici fărădelegile noastre să covârşească peste capetele noastre, ci, cu rugăciunea ta cea de Maică, de Dumnezeu primită, pentru noi, către Dumnezeu să le biruieşti.

Slavă..., Şi acum...,

Preacurată icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, vindecare duhovnicească a toată lumea este, celor ce aleargă către ea, că ţie închinându-ne, ne cucernicim şi o sărutăm, şi o cinstim, dar de vindecări scoţând dintru ea, şi de neputinţele trupeşti, şi patimile sufleteşti, cu rugăciunile tale, ne slobozim.

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele...

Prochimen , glasul al 3-lea: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea, cuvânt bun.

Toată suflarea...

Evanghelia de le Luca I, 39-49, 56

Evanghelia de la Luca

Luca I, 39-49, 56
39. Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42. Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?
44. Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47. Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 8-lea: Veniţi să ne bucurăm puternicei apărătoarei neamului nostru, Împărătesei Născătoarei de Dumnezeu. Veniţi la blândul şi minunatul, şi de îngeri cinstitul, prea curatul chip, să ne închinăm, căci dăruieşte Născătoarea de Dumnezeu credincioşilor îmbelşugate daruri de tămăduiri. Şi neîncetatul izvor al sfintei icoane, bogat dar izvorând, ne izbăveşte pe noi de întunericul ispitelor şi al necazurilor, şi de tot păcatul, şi pe cei ce cu bună credinţă şi cu plăcere de Dumnezeu cinstesc prea luminata şi minunata sfântă icoană a Maicii lui Dumnezeu. Cu care cântând, să strigăm întâiului chip: „Bucură-te, a lumii iubită ajutătoare, spre mântuirea sufletelor noastre!”

Canoanele - Canonul praznicului pe 12, glasul al 4-lea.

Canonul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a proslăvit.

Cele de bucurie, acum, curată, sosind, laudă îţi aduc, bucură-te, şi cu lin glas, călăuzitoare, îţi strig: „Bucură-te şi mă umple de cunoştinţă pe cel ce încep a te lăuda!”

Pe Hristos ai născut, Bucuria noastră cea veşnică. O, bucură-te, întru tot cântată! Nădejdea pravoslavnicilor, călăuzitoare, întru tot lăudată Fecioară, o, umple-mă de bucurie, ceea ce eşti dorirea lumii.

Slavă...,

Toţi oamenii dănţuiesc şi, cu o unire, pururea toţi îngerii în ceruri şi pe pământ strigă Odighitriei: „Fecioară, ceea ce prin naşterea ta toate le-ai umplut de bucurie!”

Şi acum...,

Pe ceea ce cu frică îţi strigă: „Bucură-te, Odighitrie!” învredniceşte-i bucuriei, fiind Maică a bucuriei şi-i izbăveşte de toate scârbele şi pe toţi cei ce aleargă la tine, miluieşte-i.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti lumina celor întunecaţi; şi pe Tine Te laudă duhul meu.

A Împăratului Hristos celui înalt, Maică, o, bucură-te, curată, palat neclintit şi însufleţit, bucură-te, călăuzitoare, bucură-te, că prin tine nevătămat locaşul nostru se păzeşte.

Pe Care, neputând făptura a-L încape, trupeşte L-ai încăput, călăuzitoare, Fecioară neispitită de nuntă, drept aceea „bucură-te”, îţi cântăm, după datorie, mântuieşte-ne.

Slavă...,

Bucuria cea mult cântată a lumii, pururea „bucură-te”, îţi cântăm ţie, învrednicindu-ne, curată, veşnicei bucurii, prin ale tale, cele de Maică rugăciuni, către Cel ce S-a născut din tine, Odighitrie.

Şi acum...,

Năstrapă de aur şi sfeşnic, şi toiag, şi masă, curată Odighidrie, te numim şi glasul cel de bucurie ţie pururea ţi-l aducem, împreună şi cele multe însuşiri.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, întru dumnezeiască mărirea Ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Sedealna glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară Curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dumnezeieştii apostoli ai Cuvântului, vestind Evanghelia lui Hristos cu mare glas la toată lumea, au zidit dumnezeiacă biserică întru prea sfântul tău nume, Născătoare de Dumnezeu şi, venind către tine, Doamnă, te-au rugat să mergi ca să o sfinţeşti pe aceea. Iar tu, o, dumnezeiască Maică ai zis: “Mergeţi cu pace şi eu sunt cu voi acolo”. Iar ei, mergând, au aflat acolo pe zidul bisericii asemănarea chipului tău, Stăpână, scris cu dumnezeiască putere întocmai. Şi, văzând, s-au închinat ţie, şi au prea slăvit pe Dumnezeu, cu care şi noi ne închinăm icoanei tale celei dumnezeieşti, cerând de la tine ca să dăruieşti iertare de greşeli robilor tăi, una blagoslovită.

Slavă..., Şi acum..., aceeaşi

Cântarea a 4-a

Irmos: Am auzit şi cu frică am lăudat, Doamne, înomenirea Ta, pe care mai înainte de veci ai hotărât-o şi mai pe urmă ai binevoit a o săvârşi.

Bucură-te, minunea minunilor, Stăpână călăuzitoare, bucură-te, bucuria tuturor, păzitoarea creştinilor în năpaste, zidul nebiruit al cetăţilor şi al satelor, şi biruinţă asupra vrăjmaşilor.

Bucură-te, bucură-te, lauda pravoslavnicului popor şi care eşti oştii celei iubitoare de Hristos acoperământ, Împărăteasa tuturor. Bucură-te, călăuzitoare, scăparea noastră a tuturor şi întărirea.

Slavă...,

Bucură-te, ceea ce tuturor eşti întru nevoi izbăvire, bucură-te, a tuturor scârbiţilor gata mângâiere, bucură-te, întru tot cântată, bucură-te, Odighitrie întru tot binecuvântată şi tuturor neputincioşilor tămăduire.

Şi acum...,

Bucură-te, că pe a ta mărire toată făptura se sileşte, după datorie, a o slăvi şi nu poate, Odighitrie. Şi pentru aceasta, îţi strigă ţie: „Bucură-te, Stăpână, ceea ce eşti locaş Dumnezeului celui neîncăput!”

Catavasie: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor, a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, din prea curata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din negura patimilor, ca dintr-o noapte prea adâncă, mântuindu-mă, Te rog învredniceşte-mă să mânece duhul meu la lumina zilei poruncilor Tale, Hristoase.

Adânc de îndurări şi de bunătăţi fiind, bucură-te, călăuzitoare, Fecioară, ceea ce tuturor credincioşilor le faci bucurie. O, bucură-te, că celor din nevoi şi din scârbe eşti foarte grabnică apărătoare.

Din împlinirea minunilor tale celor mari s-au umplut de bucurie toţi cei ce le-au văzut, pentru care ne umplem şi noi, credincioşii, care nu le-am văzut şi numai le-am auzit, şi cu toţi îţi strigăm, şi cântăm ţie pururea şi în tot locul: „Bucură-te, Călăuzitoare!”

Slavă...,

Bucură-te, Odighitrie, ceea ce eşti sălăşluire şi locaş Dumnezeului nostru, prea dumnezeiesc, Fecioară şi al negrăitei slavei Lui. O, bucură-te, palat prea înfrumuseţat, bucură-te, cetate însufleţită care pururea împărăţeşti.

Şi acum...,

Te privim pe tine, pruncă, ca pe o bucurie neîmpuţinată şi ca o mare Fecioară, Odighitrie, şi, bucurându-ne toţi, îţi strigăm ţie: „bucură-te!” şi, lăudându-te, de la tine darurile cele dumnezeieşti, pururea nevăzut, le aşteptăm.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că Tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce Te laudă pe Tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.”

Când ai primit pe Hristos, Preacurată, ai auzit glas: „bucură-te!” călăuzitoare Fecioară, pe Care şi născându-L negrăit, de la toţi auzi pururea: „bucură-te!”

Pe toate de bucurie le-ai umplut şi pe cele de sus cu cele de jos tu le-ai împreunat, Călăuzitoare, drept aceea, acum cerul şi tot pământul cu o unire îţi strigăm ţie: „bucură-te!”

Slavă...,

O, bucură-te, întru tot cântată Odighitrie, care eşti mângâierea văduvelor şi săracilor. Bucură-te, că izvorăşti tuturor săracilor bogăţie nedeşertată.

Şi acum...,

Ceea ce eşti decât tot aurul mai strălucită şi decât soarele cel de dimineaţă mai luminată, locuinţă a lui Hristos, bucură-te, Odighitrie, bucură-te, Fecioară, bucură-te, Mireasă nenuntită.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-Însa.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă, mulţumiri, izbă-vindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Să alergăm, noroade, la liniştitul acesta şi bunul liman, la grabnica ajutătoare, gata şi caldă mântuire, la acoperământul Fecioarei, să grăbim la rugăciune sârguindu-ne la pocăinţă, că izvorăşte nouă neîmpuţinată milostivire Preacurata Născătoare de Dumnezeu, apucând înainte spre ajutor, izbăvind de mari nevoi şi răutăţi pe robii săi cei cu bune năravuri şi de Dumnezeu temători.

Icos: Înţelegerea curăţindu-ne şi mintea, să alergăm la Născătoarea de Dumnezeu cu luminate cântări fericind-o pe dânsa şi pe prea curata icoana ei să o proslăvim, şi să o cinstim, şi, căzând, să ne închinăm ca şi singură aceleia. Că cinstea icoanei trece la chipul cel dintâi şi cel ce o cinsteşte şi se închină ei cinsteşte pe singur chipul cel dintâi, după cum dumnezeieştii părinţi au zis. Dar cine nu cinsteşte pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi nu se închină icoanei ei, anatema să fie. Deci să se ruşineze şi să piară cei ce n-o cinstesc pe ea, căci izbăveşte de mari nevoi şi răutăţi pe robii săi cei cu bune năravuri şi de Dumnezeu temători.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei de Dumnezeu cinstitori, în Babilon, chipului celui de aur nu s-au închinat; ci, în mijlocul cuptorului celui de foc fiind rouraţi, cântare au cântat, grăind: „Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.”

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu călăuzitoare, bucură-te, ceea ce pururea pe toţi credincioşii îi povăţuieşti a călători drept spre toată cărarea mântuirii; bucură-te, Stăpână, că prin tine pururea ne izbăvim de primejdia barbarilor celor ce ne stau de faţă.

Bucură-te, călăuzitoare, bucură-te, ceea ce priveghezi şi te rogi pentru noi către Dumnezeu, şi pe toţi, şi tot norodul de toate răutăţile şi scârbele, Născătoare de Dumnezeu, prin a ta mijlocire, îi izbăveşti.

Slavă...,

Bucură-te, bucură-te, prea sfântă Odighitrie, care pe ale noastre cereri spre al nostru folos le împlineşti şi voieşti pururea şi totdeauna tuturor bună unire şi dragoste, iar mai vârtos, între cei aleşi.

Şi acum...,

Bucură-te, bucură-te, ceea ce eşti povăţuitoarea corăbiilor celor ce înoată cu primejdie şi izbăvire credincioşilor şi care mântuieşti de toate scârbele şi pe cele de multe feluri neputinţe îndelungate, degrab le dezlegi.

Catavasie: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor împreună cu focul şi văpaia călcând, au cântat: „Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul."

Bucură-te, prea blagoslovită Marie, că din tine întru tot binecuvântatul Dumnezeu S-a îmbrăcat, întru mine tot omul. Şi, îmbrăcându-Se, m-a unit Dumnezeirii Sale cu negrăită unire, Fecioară călăuzitoare, bucură-te, cea plină de dar şi care eşti bucuria la toată lumea.

Bucură-te, ceea ce eşti izgonitoare a duhurilor celor viclene; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu călăuzitoare; bucură-te, că pe tine oştile cele nevăzute cereşti pururea te slavoslovesc şi, ca pe una ce ai fost Maica lui Dumnezeu, te măresc. Bucură-te, că pe cele de jos le-ai unit cu cele de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Bucură-te, ceea ce pe toate puterile cereşti fără de asemănare le întreci; bucură-te, Odighitrie, bucură-te, că, născând pe Dumnezeu, pe toată făptura o stăpâneşti cu adevărat, Stăpână întru tot cântată. Bucură-te, că petreci Fecioară curată şi după naştere.

Şi acum...,

Bucură-te, ceea ce eşti slava tuturor femeilor şi locaş prea sfinţit al Dumnezeului nostru. Bucură-te, Odighitrie; bucură-te, mântuitoare de suflete a toată lumea, bucură-te, nor acoperitor, care eşti mai desfătată decât cerurile; bucură-te, ceea ce eşti ca un vas plin de mir al dumnezeiescului Mir.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea- înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Străin lucru este maicilor fecioria; străină este şi fecioarelor naşterea de fii. Iar în tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta, toate seminţiile pământului pe tine neîncetat te fericesc.

Bucură-te, făclie ce ai purtat pe Lumina cea neînserată şi care, întru naşterea ta, pe întunericul multei nedumnezeiri l-ai surpat şi din prăpăstiile iadului, pe oameni i-ai scăpat. Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, călăuzitoare, înainte părtinitoare a tuturor bunătăţilor.

Bucură-te, pământule cel înţelegător şi însufleţit dintru care ne răsari nouă, credincioşilor, spicul cel ceresc şi pe toată lumea de foametea cea pierzătoare de suflete o ai izbăvit. O, bucură-te, via care ne-ai născut Strugurele vieţii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, călăuzitoare.

Slavă...,

Bucură-te, ceea ce eşti prea frumoasă, Rai al tainicelor flori. Bucură-te, Maică Fecioară, că pe minţile cele nevăzute, prin a ta străină curăţie, le biruieşti, de Dumnezeu Născătoare. Bucură-te, pruncă, bucură-te, Odighitrie, minune şi auzire a toată lumea.

Şi acum...,

Zilele vieţii noastre le păzeşti nevătămate cu al tău ajutor, Fecioară pruncă. Şi ne învredniceşti ca sfârşit bun să aflăm cei ce îţi cântăm şi strigăm: „Bucură-te, întru tot fericită şi Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Odighitrie!”

Catavasie: Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Luminânda

Să se cinstească întru tot lăudata Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce viaţă fiind, a născut pe Hristos, Dumnezeul nostru, deschizătoarea uşilor Raiului şi curăţirea a toată lumea, chemarea la viaţă, aceasta este cea grăită de prooroci, acesteia închinându-ne, ne închinăm lui Dumnezeu şi Mântuitorului sufletelor noastre (de 2 ori).

Slavă..., Şi acum...,

Veniţi, credincioşilor, cu curăţie să mărim pe minunata icoană a Preacuratei Maicii Dumnezeului nostru şi a dumnezeiescului Prunc, Mântuitorului Hristos, pe Carele, ca ceea ce L-a născut, pe mâini L-a purtat şi îndrăzneală de Maică către Dânsul având, neîncetat Îl roagă pentru noi şi dă bogată milă.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 4:

Podobie: Dat-ai semn...

Să proslăvim, credincioşii, pe cea cu daruri dăruită, Născătoare de Dumnezeu, mai vârtos având în gurile noastre totdeauna sfântul şi binecuvântatul numele ei, neîncetat alergând la prea curata şi purtătoarea de vindecări icoana ei, căci printrînsa aflăm toate cele bune şi folositoare pe pământ şi de opririle ce sunt în văzduh, ale dracilor, ne izbăvim. Ca o Maică care a născut pe Făcătorul tuturor, mântuieşte din nevoi sufletele noastre (de 2 ori).

Să se tânguiască veşnic adunarea necredincioşilor celor ce nu te mărturisesc întru naştere curată Născătoare de Dumnezeu şi nu se închină prea curatei icoanei tale. Iar, noi, norodul cel credincios, bucurându-ne, te mărturisim adevărată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, căci cu adevărat, ai născut cu trup pe Hristos, Dumnezeul nostru. Ai călcat stricăciunea lui Adam şi toată lumea o ai curăţit de păcat,

viaţă fără de sfârşit dăruind, intrarea Raiului credincioşilor deschizând, prin dumnezeiască naşterea ta, pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce cântăm cu credinţă taina ta.

Bucură-se, dar şi să se veselească, cu negrăită bucurie, toată mulţimea blagocestivilor: cadă dar şi să se închine, cu toată cucernicia, Maicii lui Dumnezeu, cu temere mulţumindu-i aceleia, după Dumnezeu, ca mijlocitoare către Dumnezeu, de atâtea mari bunătăţi la care doresc îngerii să privească care a dăruit credincioşilor, prin Născătoarea de Dumnezeu, Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce are mulţimea îndurărilor şi mare şi prea bogată milă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea

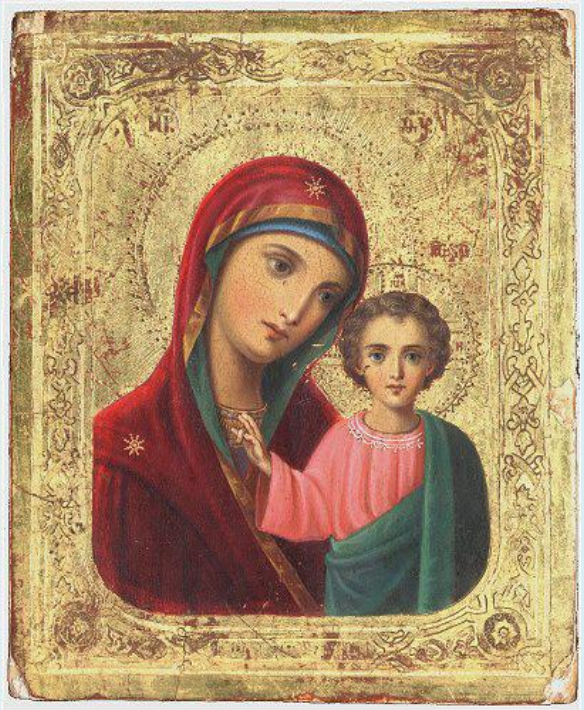
Sfânta şi întocmai închipuită icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, cu darul tău, s-a făcut izvor prea îndestulat, încălzind partea cea de sub soare şi luminând toată lumea cu razele cele de lumină strălucitoare ale Sfântului Duh şi luminatele vindecări, pentru că tu pe Cuvântul lui Dumnezeu negrăit L-ai născut cu trup, de la Arhanghel auzind aceasta: „Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine şi Duhul Sfânt va umbri peste tine spre zămislire”. Asemenea ai zis şi tu către cea întâi scrisă icoana ta căutând la ea: „Cu aceasta să fie darul meu”. Şi cuvântul tău cu stăpânirea icoanei a fost şi chip, şi glas, şi putere, şi lucru, şi toată mintea o covârşea dumnezeiescul dar, rămânând veşnic. Semne şi minuni neîncetat lucrând şi de suflet folositoare vindecare se dă tuturor celor ce vin cu credinţă, cu ale tale, Maica lui Dumnezeu, neîncetate rugăciuni către Dumnezeu.

Doxologia mare, troparul praznicului, ecteniile şi otpustul.

La Liturghie

Fericirile din cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen gl. al 3-lea: Măreşte, suflete al meu... Stih: Că a căutat spre smerenia... Apostolul zilei de rând şi al praznicului, din Epistola către Evrei (IX, 1-7): Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament..., Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă, fiică şi vezi..., Stih: Feţei tale se vor ruga... Evanghelia zilei de rând şi a praznicului de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat... Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni de la Kazan

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul icoanei Maicii Domnului "Kazanskaia":
https://www.youtube.com/watch?v=ynV76_EFCsY

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni de la Kazan și Taina Sfântului Maslu:
https://www.youtube.com/watch?v=0nOXZUZVoyY

Acatistul Maicii Domnului de la Kazan - 22 octombrie (în ruseşte):
https://www.youtube.com/watch?v=IukS_8rZ19E&t=157s

***

Condacul 1
Celei alese dintre toate neamurile, apărătoarei neamului creştinesc, cântare de mulţumire aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, pentru sfânta ta icoană. Iar tu, ca o milostivă şi ajutătoare a celor ce aleargă spre tine, apără-ne pe noi de tot necazul şi de toată nevoia, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.***

Icosul 1
Îngerul cel înainte-stătător a fost trimis să zică “Bucură-te” Născătoarei de Dumnezeu, atunci când Dumnezeu-Cuvântul s-a sălăşluit în pântecele Fecioarei şi noi păcătoşii prea mărind arătarea cea minunată a icoanei ei şi a Dumnezeiescului Prunc, Hristos Mântuitorul cu umilinţă strigăm celei pline de har:
Bucură-te, copilă de Dumnezeu aleasă;
Bucură-te, Maica lui Dumnezeu;

Bucură-te, Împărăteasa Cerului şi a pământului;
Bucură-te, podoaba cea strălucitoare a Bisericii cereşti şi pământeşti;
Bucură-te, ceea ce eşti cinstită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce eşti cântată de serafimi;
Bucură-te, plinirea cea luminoasă a proorocilor;
Bucură-te, lauda apostolilor;
Bucură-te, mărturisirea mucenicilor;
Bucură-te, cununa cuvioşilor;
Bucură-te, bucuria drepţilor;
Bucură-te, nădejdea păcătoşilor;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 2-lea
Din înălţimea lăcaşului ceresc al slavei Fiului tău, Preacurată, ai căutat spre necazurile robilor tăi din cetatea Kazan, în care rău credincioşii agareni necinsteau credinţa în Hristos, ai binevoit să le arăţi lor această icoană, proslăvită prin facerea de minuni, ca cei iubitori de Hristos să se încredinţeze în semnele harului şi să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Fiind înţelepţită prin întreita arătare a Maicii lui Dumnezeu, o fecioară înţeleaptă a mărturisit mai marilor cetăţii despre această minunată arătare şi despre mustrarea ta cea înfricoşătoare; iar noi minunându-ne de cele auzite, cu evlavie cântăm celei prea binecuvântate:
Bucură-te, ceea ce dai slavă lui Dumnezeu prin buze nevinovate;
Bucură-te, ceea ce descoperi credincioşilor tainele lui Dumnezeu;
Bucură-te, laudă vestită a credincioşilor;
Bucură-te, fulger care înfricoşezi pe cei necredincioşi;
Bucură-te, ceea ce luminezi mintea credincioşilor prin măreţia minunilor tale;
Bucură-te, ceea ce ruşinezi credinţa cea rea a agarenilor;
Bucură-te, zdrobirea trufiei necredincioşilor;
Bucură-te, întărirea credinţei creştineşti;
Bucură-te, ceea ce sfinţeşti cinstirea sfintelor icoane;
Bucură-te, ceea ce prefaci necazul nostru în bucurie;
Bucură-te, ceea ce ne înveseleşti prin nădejde neîndoielnică;
Bucură-te, ceea ce ne încurajezi prin făgăduinţe neamăgitoare;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 3-lea

Puterea celui Preaînalt prin harul Născătoarei de Dumnezeu a încurajat pe fecioara cea prea înţeleaptă spre aflarea darului lui Dumnezeu cel fără de preţ, care cu încredere în Domnul s-a străduit a găsi îngropată în pământ comoara - sfânta icoană a Maicii lui Dumnezeu, pentru care a strigat cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Râuri de minuni ai izvorât credincioşilor din cetatea Kazan din prea curata ta icoană, Stăpână. Celor orbi le-ai dat vederea, pe cei întunecaţi la suflet i-ai luminat cu lumina cunoaşterii lui Dumnezeu, iar cei feciorelnici au aflat liman liniştit la umbra icoanei tale. Pentru aceasta şi noi îţi cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ai împrăştiat întunericul necredinţei cu arătarea icoanei tale;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe toţi prin strălucirea minunilor tale;
Bucură-te, vederea celor orbi;
Bucură-te, luminarea celor întunecaţi cu mintea;
Bucură-te, mărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, liman liniştit al celor dornici de mântuire;
Bucură-te, Maica feciorie;
Bucură-te, acoperământul şi îngrădirea celor neprihăniţi;
Bucură-te, că de tine se bucură mulţimea credincioşilor;
Bucură-te, că de tine se înfricoşează mulţimea demonilor;
Bucură-te, ajutătoarea tuturor creştinilor;
Bucură-te, bucuria tuturor scârbiţilor;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 4-lea

Vrând să potolească viforul tulburărilor ridicat de agareni, fericitul Erghemon, scriitorul minunilor icoanei tale, Fecioară, cu lacrimi s-a rugat şi a avut descoperire că această sfântă icoană scut de biruinţă este, pentru care întărit fiind în credinţă, până la sfârşitul vieţii sale a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Având descoperire de la cuviosul părinte Serghie că prin această icoană a Maicii Domnului avea să se izbăvească pământul rusesc de cotropirea celor de alt neam, Sfântul ierarh Arsenie a vestit oastei celei iubitoare de Hristos despre această taină. Şi purtând ostaşii sfânta icoană ca pe un steag aducător de izbândă au curăţit cetatea de păgâni, cântând Apărătoarei tuturor creştinilor:

Bucură-te, Maica celui Preaînalt;
Bucură-te, ceea ce rogi pe Hristos Dumnezeu pentru toţi;
Bucură-te, ceea ce mântuieşti pe cei care aleargă spre atotputernicul tău omofor;
Bucură-te, apărătoarea celor ce se află în necazuri şi în boli;

Bucură-te, ceea ce dăruieşti cele de folos celor ce se roagă cu inimă înfrântă înaintea cinstitei tale icoane;
Bucură-te, ceea ce izbăveşti de rele pe cei ce au în tine încredere tare;
Bucură-te, liman bun şi liniştit;
Bucură-te, ajutătoare grabnică;
Bucură-te, acoperământul cel cald al mântuirii;
Bucură-te, izvorul cel nesecat al milei;
Bucură-te, ceea ce nu întârzii spre ajutor;
Bucură-te, ceea ce izbăveşti de toate nevoile;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 5-lea

Stea cu dumnezeiască mergere s-a arătat icoana ta de Dumnezeu Născătoare, care înconjurând pământul rusesc a luminat cu razele sale pe cei ce rătăceau pe marea vieţii. Bezna necazurilor şi negura bolilor ai împrăştiat şi la calea cea mântuitoare ai îndreptat pe cei ce alergau la tine cu credinţă şi strigau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând minunile care se făceau prin harul lui Dumnezeu, la icoana Maicii Domnului, ţarul Petru a luat această icoană conducătoare oastei sale în lupta cu duşmanii, pe care cu ajutorul Născătoarei de Dumnezeu învingându-i, a cinstit sfânta icoană şi a aşezat-o în mijlocul cetăţii de scaun drept temelie, scut şi îngrădire. Pentru aceasta strigăm celei prea curate:
Bucură-te, locaş şi templu a lui Hristos, Dumnezeul nostru;
Bucură-te, vas al slavei lui necuprinse;
Bucură-te, cetate împărătească pururea însufleţită;
Bucură-te, palat prea înfrumuseţat;
Bucură-te, bucuria oraşelor şi satelor;
Bucură-te, apărătoare şi îngrădire a creştinilor în necaz;
Bucură-te, lauda Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, întărirea pământului rusesc;
Bucură-te, ajutătoarea oastei celei iubitoare de Hristos;
Bucură-te, biruinţă asupra duşmanilor;
Bucură-te, izbăvire în necazuri;
Bucură-te, ceea ce ne cercetezi cu îndurările tale de Maică;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 6-lea

Cinul arhieresc, călugării şi mirenii, rugându-se înaintea cinstitei tale icoane, binevestesc mila ta cea mare, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, căci tu îngrădeşti ora-

şele, acoperi mănăstirile şi păzeşti satele şi ştiindu-te pe tine Apărătoare nebiruită, cu lacrimi aduc ţie rugăciuni, ca să-ţi înalţi către Fiul tău mâinile tale cele de Dumnezeu purtătoare pentru robii tăi şi să izbăveşti de toată nevoia şi necazul pe cei care cu mulţumire cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Răsărit-ai de demult lumina adevărului şi ai alungat înşelăciunea agarenilor din cetatea Kazanului, iar acum străluceşti cu lumina minunilor în toate oraşele ruseşti. Cei ce aleargă cu credinţă la icoana ta primesc vindecare de boli şi izbăvire de necazuri şi învrednicindu-se de toată bucuria îţi cântă stăruitor aşa:
Bucură-te, izvor nesecat al sfinţeniei;
Bucură-te, râu curgător al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, împăcarea celor păcătoşi cu Dumnezeu;
Bucură-te, curăţirea păcatelor noastre;
Bucură-te, călăuza cucerniciei;
Bucură-te, ajutor şi întărire în lucrurile cele bune;
Bucură-te, ceea ce primeşti făgăduinţele cele bune;
Bucură-te, ceea ce înlesneşti începuturile cele frumoase;
Bucură-te, ceea ce distrugi pornirile cele rele;
Bucură-te, ceea ce împrăştii cursele vrăjmaşului;
Bucură-te, ceea ce nu întârzii a ajuta pe oameni;
Bucură-te, ceea ce din plin reverşi asupra noastră milele lui Dumnezeu;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 7-lea

Minunată biserică a zidit poporul rusesc cel drept credincios în cinstea sfintei icoane, spre vestirea milelor prea binecuvântatei Împărătese a Cerului şi a pământului, căreia, după putinţă, a adus cântare de mulţumire pentru izbăvire de venire asupra sa a celor de alt neam, ca toţi să-şi amintească de minunile Maicii lui Dumnezeu şi să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Apărătoare neînfricată s-a arătat cetăţii de scaun icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, ca şi oarecând în Constantinopol, căci către tine aleargă oamenii la vreme de necaz cerându-ţi ajutor şi ţie îţi aduc mulţumiri pentru izbândă. Înaintea cinstitei tale icoane se roagă şi pe tine ajutătoare şi apărătoare tare te mărturisesc. Pentru aceasta şi noi îţi cântăm cu mulţumire:
Bucură-te, acoperământul Rusiei;
Bucură-te, întărirea şi îngrădirea Ortodoxiei în pământul rusesc;
Bucură-te, scut nezdruncinat al oastei iubitoare de Hristos;

Bucură-te, platoşă tare a ostaşilor;
Bucură-te, ceea ce descoperi uneltirile vrăjmaşilor;
Bucură-te, ceea ce sfâşii urzeala duşmanilor;
Bucură-te, mustrarea necinstei;
Bucură-te, distrugerea vicleşugurilor;
Bucură-te, ceea ce izbăveşti de rătăcire pe cei tineri;
Bucură-te, mângâierea bătrânilor;
Bucură-te, ceea ce destrami învăţăturile cele păgubitoare;
Bucură-te, dăruirea învăţăturilor celor de suflet folositoare;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 8-lea

Străin este celor necredincioşi să priceapă minunile care izvorăsc de la cinstita ta icoană. Iar noi, ca unii ce cunoaştem că harul tău şi puterea ta este asupra sfintelor tale icoane, mărturisim despre harul şi puterea icoanei tale din Kazan, pe care o sărutăm cu evlavie şi prin ea ne închinăm ţie, căci darul tău face semne şi minuni celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Ceea ce ai fost înălţată la cer şi în cele de sus locuieşti, Născătoare de Dumnezeu, pe cei de pe pământ nu-i părăseşti prin mijlocirile tale, ca una ce ai îndrăznire de Maică către Hristos, Dumnezeul nostru. Pentru aceasta te rugăm: îngrădeşte cu pace viaţa celor drept credincioşi şi cele de folos pururea dăruieşte robilor tăi, ca mărindu-te pe tine să-ţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput;
Bucură-te, ceea ce eşti umbrită cu puterea celui Preaînalt;
Bucură-te, că din tine a răsărit Spicul cel ceresc;
Bucură-te, că tu izbăveşti lumea de foamea cea păgubitoare a sufletelor;
Bucură-te, ceea ce pururea mijloceşti pentru neamul nostru;
Bucură-te, că mult poate rugăciunea ta înaintea Fiului tău şi Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ne-ai înfiat pe noi lângă Crucea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce pururea ai către noi dragoste de maică;
Bucură-te, mijlocirea veşnicilor bunătăţi;
Bucură-te, ceea ce nu ne lipseşti nici de bunătăţile cele pământeşti;
Bucură-te, scăparea noastră la vreme de încercare;
Bucură-te, mângâierea noastră în necazuri;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 9-lea

Mai înaltă decât toată firea îngerească te-ai arătat, Preasfântă Fecioară, căci tu ai purtat în pântecele tău pe Dumnezeul tuturor şi cu trupul L-ai născut. Pe braţe ai purtat pe Cel ce poartă în palma Sa întreaga lume, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii pe tine te mărim şi lui Dumnezeu Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem tăcând, ca pe nişte peşti fără de glas, despre tine Născătoare de Dumnezeu, căci cu neputinţă este oamenilor să te mărească pe tine după cuviinţă, Stăpână, ci ca ceea ce eşti bună, primeşte de la noi, cei ce-ţi cântăm ţie, glasul Arhanghelului:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har;
Bucură-te, căci cu tine este Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată între femei;
Bucură-te, ceea ce ai aflat har înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul lumii;
Bucură-te, Maica, Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Născătoarea, Împăratului celui veşnic;
Bucură-te, că din tine a crescut rodul vieţii;
Bucură-te, ceea ce eşti sfinţită de Duhul Sfânt;
Bucură-te, ceea ce eşti umbrită de puterea celui Preaînalt;
Bucură-te, slugă credincioasă a Domnului;
Bucură-te, că pe tine te fericesc toate neamurile;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti pe mulţi de tot răul, de necaz şi de durere, ne-ai dăruit nouă sfânta ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, prin care orbii văd, şchiopii umblă, slăbănogii se ridică, cei stăpâniţi de duhuri necurate se vindecă, oamenii se izbăvesc de rănile cele aducătoare de moarte, pământului se dă roadă la bună vreme, casele şi oraşele sunt păzite de foc. Pentru aceasta prea mărim pe Dumnezeu, cel ce varsă asupra noastră milele Sale şi-i cântăm cu stăruinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid eşti Născătoare de Dumnezeu pământului rusesc, oraşelor eşti slavă şi îngrădire, oastei celei drept măritoare eşti izbândă asupra vrăjmaşilor. Pentru aceasta, mulţumindu-ţi, îţi cântăm:

Bucură-te, ceea ce prea măreşti pe cei ce te prea măresc pe tine;
Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei ce te necinstesc pe tine;
Bucură-te, înfricoşarea duşmanilor;

Bucură-te, izbăvire de venire asupra noastră a celor de alt neam;
Bucură-te, tăria ostaşilor;
Bucură-te, îngrădirea celor ce luptă;
Bucură-te, livadă purtătoare de viaţă, care înveseleşti inimile credincioşilor;
Bucură-te, armă de care se cutremură demonii;
Bucură-te, mir mântuitor, cel ce ungi rănile păcătoşilor care se pocăiesc;
Bucură-te, nădejdea noastră cea fierbinte;
Bucură-te, aşteptarea noastră cea neîndoielnică;
Bucură-te, liman bun şi liniştit;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 11-lea

Cântare de laudă aducem şi de mulţumire aducem ţie, Stăpână, înaintea icoanei tale cădem şi cu dragoste o sărutăm. Sub atotputernicul tău omofor, cinurile feciorelnicilor viaţă paşnică petrec şi spre tine nădăjduiesc, iar lui Dumnezeu îi cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină vedem icoana ta cea prea cinstită, Stăpână, care aprinzând înşine focul cel nematerialnic al harului tău, împrăştie lumina celorlalte multor chipuri asemănătoare, din care lumină împărtăşindu-se acestea, strălucesc cu minunile, povăţuind la calea mântuirii pe toţi care te laudă aşa:
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară;
Bucură-te, Maică fecioară de Dumnezeu aleasă;
Bucură-te, călăuza cea bună a feciorei;
Bucură-te, paza celor doritori de curăţie;
Bucură-te, lauda femeilor;
Bucură-te, mărirea fecioarelor;
Bucură-te, apărătoarea văduvelor;
Bucură-te, mângâierea orfanilor;
Bucură-te, hrănitoarea săracilor;
Bucură-te, veşmântul celor goi;
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, veselia celor întristaţi;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 12-lea

Vrând să dai har celor ce te cinstesc cu dragoste, Născătoare de Dumnezeu, ai revărsat puterea harului tău asupra sfintelor tale icoane. Acest har dumnezeiesc dă-

ruieşte vindecare neputinţelor celor ce aleargă la tine cu credinţă şi se roagă ţie cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cântând minunile tale cele de demult şi cele de acum, te lăudăm pe tine, ca ceea ce eşti izvor purtător de viaţă al harului şi râu nesecat al minunilor. Spre tine, adâncul milei şi al îndurărilor punem, după Dumnezeu, toată nădejdea noastră şi prea mărindu-te pe tine în această viaţă şi în viaţa viitoare îţi cântăm:
Bucură-te, aşteptarea cea neruşinată a creştinilor;
Bucură-te, scăparea mântuitoare a credincioşilor;
Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;
Bucură-te, mântuirea celor mâhniţi;
Bucură-te, baie care speli conştiinţa;
Bucură-te, rouă care înviezi sufletele;
Bucură-te, vindecarea cea fără plată a bolilor;
Bucură-te, izbăvirea cea grabnică din nevoi;
Bucură-te, ceea ce ne scoţi din adâncurile pieirii;
Bucură-te, bucuria noastră în ziua morţii;
Bucură-te, nădejdea noastră de după moarte;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

O, Maică prea lăudată, care ai născut pe Cuvântul, cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primeşte acum de la noi această puţină rugăciune şi pentru măreţia bunătăţilor şi îndurărilor tale, să nu pomeneşti păcatele noastre cele multe, ci plinind spre bine cererile noastre, dăruieşte-ne sănătate trupului, mântuire sufletului, izbăvire de tot necazul şi durerea şi ne fă moştenitori ai Împărăţiei Cerurilor pe noi, cei ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerul cel înainte-stătător a fost trimis să zică “Bucură-te” Născătoarei de Dumnezeu, atunci când Dumnezeu-Cuvântul s-a sălăşluit în pântecele Fecioarei şi noi păcătoşii prea mărind arătarea cea minunată a icoanei ei şi a Dumnezeiescului Prunc Hristos Mântuitorul cu umilinţă strigăm celei pline de har:
Bucură-te, copilă de Dumnezeu aleasă;
Bucură-te, Maica lui Dumnezeu;
Bucură-te, Împărăteasa Cerului şi a pământului;
Bucură-te, podoaba cea strălucitoare a Bisericii cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, ceea ce eşti cinstită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce eşti cântată de serafimi;
Bucură-te, plinirea cea luminoasă a proorocilor;
Bucură-te, lauda apostolilor;
Bucură-te, mărturisirea mucenicilor;
Bucură-te, cununa cuvioşilor;
Bucură-te, bucuria drepţilor;
Bucură-te, nădejdea păcătoşilor;
Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.

Condacul 1

Celei alese dintre toate neamurile, apărătoarei neamului creştinesc, cântare de mulţumire aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, pentru sfânta ta icoană. Iar tu, ca o milostivă şi ajutătoare a celor ce aleargă spre tine, apără-ne pe noi de tot necazul şi de toată nevoia, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Apărătoare grabnică a neamului creştinesc.***

Apoi aceasta:

Rugăciune

O, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare cu frică, cu credinţă şi cu dragoste căzând înaintea sfintei tale icoane, te rugăm: Nu întoarce faţa ta de la noi, cei ce ne

cucerim ţie, Maică milostivă, roagă pe Fiul tău şi Domnul Dumnezeul nostru, Iisus Hristos, să dăruiască pace ţării noastre. Sfânta sa Biserică să o păzească neclintită de necredinţă, de eresuri şi de dezbinare, căci nu avem alt ajutor, nici altă nădejde afară de tine, Născătoare de Dumnezeu.

Tu eşti ajutătoarea şi apărătoarea cea atotputernică a neamului creştinesc, izbăveşte pe cei care se roagă ţie de căderea în păcat, de asuprirea oamenilor răi, de toată nevoia şi ispita, de tot necazul şi de moartea cea năprasnică.

Dăruieşte-ne nouă duhul smereniei, inimă înfrântă, curăţia cugetelor, ca lăudând cu mulţumire măreţia ta să ne învrednicim toţi de Împărăţia Cerurilor şi acolo împreună cu toţi Sfinţii să prea mărim prea cinstitul şi de mare cuviinţă nume al Tatălui şi al Fiului, şi al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin!

Sursa:
https://ortodoxia.me/acatistul-maicii-domnului-in-cinstea-icoanei-facatoare-de-minuni-de-la-kazan/

http://logos.md/rugaciuni/acatiste/kazan/

Icoana Maicii Domnului din Kazan

Icoana Maicii Domnului din Kazan (Kazanskaya) este o icoană făcătoare de minuni foarte cunoscută în Biserica Ortodoxă Rusă, ce a fost considerată de-a lungul veacurilor ocrotitoarea oraşului Kazan şi a poporului rus.

Această icoană a Maicii Domnului cu Pruncul este unică prin faptul că în ea este reprezentată o singură mână, cea a lui Hristos care binecuvântează. Mâinile Maicii Domnului şi mâna stângă a Mântuitorului nu sunt vizibile, ci se află sub veşminte.

Două mari catedrale, în Moscova şi în Sankt Petersburg, sunt închinate Maicii Domnului din Kazan şi alte numeroase biserici din întreaga Rusie. ***Icoana este sărbătorită pe 21 iulie şi 4 noiembrie.***

Numele icoanei vine de la localitatea, unde icoana a apărut, a fost păstrată, şi de unde cinstirea ei deosebită s-a răspândit în mai toate aşezările ţării. În textul Slujbei sărbătorii ei se aminteşte faptul că această icoană are o obârşie tainică.

Fără nici o îndoială, reprezintă voia lui Dumnezeu ca dreapta credinţă să se răspândească din Rusia în rândul poporului tatar. Iată de ce cucerirea oraşului Kazan, de către ţarul Ivan cel groaznic, nu a fost atât o cucerire teritorială, cât un triumf religios. Această victorie a fost considerată de către ţar ca un dar al lui Dumnezeu, primit prin mijlocirea Maicii Domnului.

În 1552, după cucurirea oraşului, ţarul a dat ordin să se construiască catedrala cu hramul Buna Vestire, în cinstea Împărătesei Cerurilor. Lucrările au început în 1555, catedrala fiind finalizată cinci ani mai târziu.

În 1579, Maica Domnului s-a arătat unei copile de 9 ani, pe nume Matrona, poruncindu-i să-i scoată la lumină chipul frumos zugrăvit de sub ruinele uneia dintre casele arse. Vedenia s-a repetat până când copila a înţeles că icoana trebuia luată de sub vatra odăii indicate. Pe 8 iulie 1579 aveau să descopere icoana făcătoare de minuni.

Vestea despre icoana descoperită în mod miraculos s-a răspândit în întregul oraş. Grupuri întregi de oameni au început a se îndrepta către casa lor pentru a o vedea şi a i se închina.

Dusă din locul cu pricina, Fecioara din Kazan este purtată în procesiune în biserica Sfântului Nicolae, iar apoi în Catedrala Blagoveşteniei (Buneivestiri), loc în care mulţi credincioşi alergând, au primit tămăduire sufletească şi trupească.

Aceste minunate fapte, şi nu numai ele, l-au determinat pe Ivan cel groaznic să zidească pe locul apariţiei o mănăstire de maici, unde a aşezat icoana. Tânăra Matrona şi mama sa au devenit primele vieţuitoare al acestui aşezământ.

În 1594, au început lucrările la o nouă catedrală închinată Maicii Domnului. După un an, a fost sfinţită de către mitropolitul Gherman.

Graţie donaţiilor ţarului icoana a fost ferecată cu aur, pietre preţioase şi perle. Mai târziu, o nouă ferecătură a fost făcută de către împărăteasa Ecaterina.

În 1798, în timpul aceleiaşi împărătese au început lucrările la o nouă catedrală. Aceasta a fost sfinţită în 1808.

În noaptea de 29 iunie 1904, câţiva bandiţi au pătruns în catedrala Mănăstirii din Kazan furând icoana Maicii Domnului. Nu după mult timp, hoţii au fost prinşi însă icoana dispăruse. Aceştia au declarat că icoana fusese tăiată în bucăţi, iar apoi arsă.

Multă vreme nu s-a mai ştiut nimic de icoana Maicii Domnului din Kazan, în legătură cu dispariţia ei apărând diverse scenarii. O astfel de icoană a fost achiziţionată de către "Armata Albastră" a Doamnei Noastre din Fatima şi dusă în Portugalia. În 1993 icoana din Fatima a fost dată Papei Ioan al II-lea, care a dus-o

la Vatican, păstrând-o vreme de unsprezece ani. Mulţi spun că de fapt ar fi o copie a originalului, pictată după cum spun experţii, în jurul anului 1730.

Papa Ioan Paul al II-a dorit să înapoieze icoana Bisericii Ortodoxe Ruse. Astfel, pe 26 august 2004 a fost scoasă spre închinare în altarul Catedralei Sfântul Petru, iar peste două zile, avea să fie oferită poporului rus.

Pe 21 iulie 2005, patriarhul Alexie al II-lea a mutat icoana în catedrala Buna Vestire din Kazan, Kremlin.

Pomenirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan

Numele icoanei Maicii Domnului din Kazan (sau Kazanskaia) vine de la o localitate din pravoslavnica Rusie, unde ea a apărut, era păstrată, şi de unde cinstirea ei deosebită s-a răspândit în mai toate aşezările ţării. Cinstitul chip aparţine icoanelor care au o obârşie tainică, şi acest lucru se evocă şi în textul Slujbei sărbătorii ei, atunci când se face pomenire de chipul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Lida (Palestina), apărută miraculos pe zidul bisericii construită de Sfinţii apostoli.

În 1579, Kazan, vechea capitală a Khanatului tătarilor (şi după respingerea lor de către Ivan cel groaznic), a suferit un mare incendiu.

În acelaşi an, Maica Domnului se arătase unei copile de 9 ani, pe nume Matron-a, poruncindu-i să-i scoată la lumină chipul frumos zugrăvit de sub ruinele uneia dintre casele arse. Viziunea s-a repetat până când copila a înţeles că icoana trebuia luată de sub vatra odăii indicate.

Dusă din locul cu pricina, Fecioara din Kazan este purtată în procesiune în biserica Sfântului Nicolae, iar apoi în Catedrala Blagoveşteniei (Buneivestiri), loc în care mulţi credincioşi alergând au primit tămăduire sufletească şi trupească.

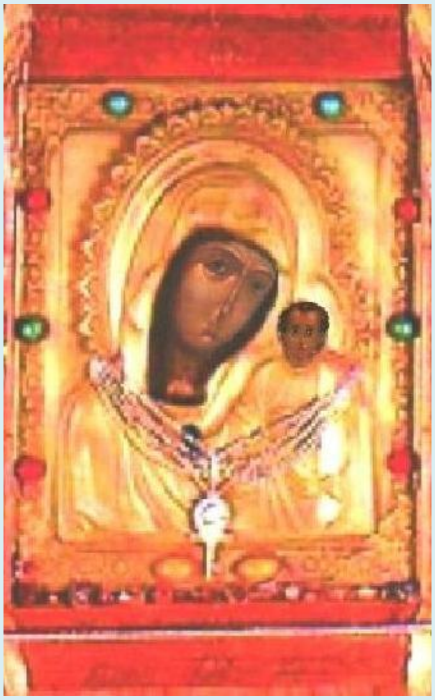
Aceste minunate fapte, şi nu numai ele, l-au determinat pe Ivan cel groaznic să zidească pe locul apariţiei o mănăstire de maici, unde a aşezat icoana. La rândul său, ţarul Fedor Ivanovici înalţă şi el o mare biserică din piatră, închinată Uspeniei (Adormirii), iar de la 8 iulie 1594 chipul Fecioarei era pus aici la loc de mare cinste.

Cea de-a doua prăznuire se face în 22 octombrie, data fixată după bătălia de eliberare a Moscovei, asediată în 1612. Se spune că înaintea războiului soldaţii drept slăvitori au privegheat trei zile, în post şi rugăciune, în faţa icoanei, şi că în ajunul luptei Sfântul Serghie de Radonej s-a arătat blagocestivului arhiepiscop Arsenie spre a-i mărturisi că rugăciunile lor au fost primite, că suferinţa va lua sfârşit iar Rusia va fi izbăvită prin mijlocirea Maicii Domnului.

Prin ale cărei rugăciuni să ne păzească şi pe noi Domnul Dumnezeu de tot răul şi să ne învrednicească Împărăţiei Cerurilor, Amin.

(Extras din revista Epifania, iulie-august 1998)

Icoana Maica Domnului din Jadov «Jadovskaia-Kazanskaia»

Rusia
Regiunea Ulianov
Raionul Barâş
Pas. Samarodki

Mănăstirea de călugări - Maica Domnului
« Kazanskaia – Jadovskaia »

Locul unde se întinde mănăstirea nu a fost ales întâmplător. El a fost indicat de însăşi Maica Domnului prin apariţia chipului Ei făcător de minuni.

După consemnările diferitelor publicaţii şi documente ale tradiţiei, la sfârşitul secolului al 17-lea, în satul Ivanov care se mai numeşte şi Rumiantev şi segăseşte în Pustia în 7 verste, trăia un oarecare bătrân pe nume Tihon şi care suferea de 20 de ani de boala slăbănogirii. Acesta nicidecum nu se putea folosi de mâini şi picioare astfel încât fără ajutorul unui susţinător nu se putea ridica nici cum, iar de mers nu putea fi vorba. Însă crezând şi nădăjduind în puterea lui Dumnezeu el niciodată nu a cârtit pentru starea sa, ci totdeauna se ruga cu sârguinţă lui Dumnezeu şi prea cinstitei Sale Maici şi în rugăciunea lui din inimă, cerea să fie eliberat de aşa o boală grea.

Într-una din nopţile anului 1698, atunci când suferindul se găsea neputincios, răpus fiind de povara bolii, el s-a descurajat şi a căzut în deznădejde în ceea ce priveşte vindecarea sa.

Deodată în noapte, a vut o vedenie în care i-a apărut o fecioară cu chip blajin care atingându-se de umărul lui îi spuse: « Scoală-te robul lui Dumnezeu Tihon şi du-te în satul Jadov în poiana care se află la izvorul Samarodka. Acolo, la cheile izvorului vei vedea icoana Maicii Domnului din Kazan. Ia din acest izvor apă, bea şi vei primi eliberare de îndelungata ta suferinţă».

Spunând acestea, fecioara a dispărut şi Tihon înfricoşându-se n-a mai putut să adoarmă şi până la terminarea nopţii cugeta întrebându-se şi încercând să găsească răspuns la vedenia pe care a vut-o.

În sfârşit, după o lungă cugetare el a presupus că acesta a fost un oarecare vis simplu de noapte şi nu i-a acordat importanţă.

A doua noapte înainte de ivirea zorilor când Tihon tocmai a aţipit, din nou a avut o vedenie în care i-a apărut fecioara şi cu un oarecare reproş îi spuse: « Ei, ce-i cu tine Tihon de nu crezi în cuvintele mele şi nu vrei să mergi la locul pe care ţi l-am indicat? Scoală-te, îmbrăcate şi du-te la locul unde ţi-am spus. Acolo vei găsi marea milosârdie a lui Dumnezeu pentru tine şi binecuvântatul ajutor al Maicii Domnului care va fi proslăvită în acel loc, de mulţi creştini ».

Bolnavul a privit-o pe fecioară şi încurajându-se i-a spus : « Cum pot eu să mă scol când eu sunt tot slăbănogit şi nu depind de mâinile şi de picioarele mele ?»

Atunci fecioara apropiindu-se mai mult de aşternutul bolnavului s-a atins de umărul lui şi i-a spus : «Ştiu că tu eşti slăbănogit şi ai nevoie de ajutor de sus dar crede în Dumnezeu şi recunoaşte greşeala pentru neîmplinirea sfintei Lui porunci şi vei primi tămăduire».

Tihon, după aceea , într-o clipă s-a trezit şi fără voia sa a sărit din aşternut făcându-şi semnul Sfintei cruci, s-a îmbrăcat şi nespunând nimic celor din casă, a plecat în grabă spre satul Jadov, la locul indicat.

Aici, el toată ziua a umblat de-a lungul râului căutând să descopere cheile izvorului unde se afla Sfânta icoană însă nu a putut-o găsi şi după mult efort, s-a întors acasă cu mare mâhnire în suflet, că nu a găsit sfinţenia ce i-a fost înştiinţată.

În afară de aceasta, cei ai casei negăsindu-l dimineaţa în aşternut, tare s-au mirat şi cu nedumerire se întrebau unii pe alţii: « Ce s-a întâmplat cu bătrânul nostru şi cine fără să ne spună ceva l-a condus şi unde ?»

Când seara l-au văzut întorcându-se acasă întru totul sănătos, cu dragoste l-au înconjurat şi l-au întrebat unde a fost şi în ce fel a primit tămăduirea. Însă Tihon nimic nu răspundea, ci numai cuprins fiind de bucurie în suflet, vărsa lacrimi şi mulţumea lui Dumnezeu pentru izbăvirea suferinţei îndelungate. Cu această nespusă bucurie sufletească, liniştindu-se şi hrănindu-se puţin, el s-a întins să se odihnească şi repede a adormit.

Înainte de ivirea zorilor, când Tihon dormea liniştit, în somn i-a apărut fecioara descrisă mai înainte şi i-a spus: « Tu te-ai trudit ieri toată ziua şi nu ai descoperit Sfânta icoană. Ea se găseşte lângă râu, în poiană. Du-te acolo dimineaţă şi o vei găsi pe chei plutind deasupra apei ».

Tihon s-a trezit simţind înlăuntrul său o bucurie de nespus. S-a ridicat în grabă, s-a îmbrăcat şi luându-şi nepoata în vârstă de câţiva ani a plecat grăbit către locul indicat.

Ocolind câteva izvoare, a observat în final că la movila izvorului ce curge din tufiş, fiind mlaştină este anevoie de ajuns. Lăsându-se în mlaştină pe vreascuri şi ramuri tăiate, el a ajuns la cheile izvorului şi înlăturând cu mâinile ramurile, a văzut Sfânta icoană ce plutea pe deasupra apei şi strălucea cu o lumină neobişnuită. Tihon, bucurându-se de găsirea unei astfel de comori fără de preţ, şi-a ieşit din fire şi neştiind ce să facă cu icoana aflată şi plin de bucurie în suflet repeta necontenit: « Împărăteasa Cerului, mântuieşte-mă pe mine ! » «Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie ! »

Însoţitoarea lui Tihon, aflându-se pe movilă a auzit glasul bunicului însă nevăzându-l a început să plângă.

În vremea aceea doi păstori din satul Jadov, mergând cu turma la izvor au văzut un om care stă la cheile izvorului şi l-au intrebat ce face el acolo. Tihon le-a răspuns : « Eu am găsit Sfânta Icoană a Maicii Domnului dar nu îndrăznesc să mă ating de ea. Apropiaţi-vă aici şi priviţi-o pe Apărătoare - Iat-o, Ea este ! »

Păstorii au traversat râul Samarodka, s-au apropiat de izvor şi nereuşind să treacă prin locul mlăştinos, l-au rugat pe Tihon să ia icoana din apă şi să le-o arate. Tihon i-a ascultat şi spălându-şi faţa şi mâinile cu apa de la cheile izvorului, s-a însemnat

cu Sfânta cruce şi cu evlavie a ridicat din apă Sfânta Icoană a Maicii Domnului pe care a sărutat-o şi a adus-o la mal.

Aici s-au apropiat de el păstorii iar Tihon fiind scăldat în lacrimi de bucurie, le-a povestit despre cele petrecute cu el. Apoi a scobit adânc arborele ce se afla în rând cu izvorul, şi aşezând în el icoana găsită, a luat-o de mână pe micuţa tovarăşă de drum şi a plecat să vestească celor de acasă tot ce s-a înfăptuit.

Păstorii s-au grăbit a ajunge în Jadov pentru a înştiinţa locuitorii.

Şi iată că la locul aflării Icoanei, curgea multă lume. Printre cei adunaţi se găseau suferinzi care atingându-se de Sfânta icoană se spălau cu apa din izvor, primind tămăduire de îndată.

Vestea despre minunea petrecută cu Tihon şi apariţia Împărătesei Cerului s-a răspândit cu repeziciune în satele din împrejurimi şi mult norod a început să poposească la locul unde s-a aflat Icoana făcătoare de minuni, având nădejde în ajutorul primit şi izbăvirea suferinţelor. Minunile continuau să curgă de la icoană.

Veştile despre aflarea chipului făcător de minuni şi minunile ce se săvârşeau, au fost aduse la cunoştinţa preasfinţitului de Kazan şi în urma investigaţiilor legate de apariţia icoanei, aceasta a ajuns în Kazan. Acolo icoana a fost reinvestigată iar în urma dispoziţiilor arhiepiscopului de Kazan ea a fost mutată în biserica din Jadov.

În vremea aceasta, prin cele petrecute din mila lui Dumnezeu şi prin mijlocirea Împărătesei Cerului cu Tihon, acesta şi-a clădit o colibă mică în rând cu cheile izvorului la locul găsirii icoanei, şi a început să vieţuiască în ea.

Tradiţia spune că alături de bătrân s-au instalat alţi câţiva creştini cucernici. Aşa a răsărit o comunitate mică. În anul 1709, sub conducerea colonelului Ioan Petrovici Obrihov care deţinea suprafaţa de teren pe care s-a descoperit icoana din Sfântul Izvor, cu binecuvântarea arhiereului de Kazan s-a construit un paraclis din lemn.

După doi ani, în anul 1711, acelaşi Obrihov a finalizat construcţia unei mari biserici închinată Icoanei Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu din Kazan. În anul 1714 a avut loc slujba de sfinţire a acestei biserici, apoi Icoana făcătoare de minuni a fost mutată din paraclisul de lemn în noua biserică, unde a devenit un odor de mare cinste nu numai în acel loc ci şi pentru întreaga gubernie a Simbirului.

Prăznuirea acestei icoane are loc pe 21 iulie (8 iulie stilul vechi).

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcă-toare de minuni)

Icoana: Maica Domnului din Kazan, Rusia “Kazanskaia”

Rusia
Oraşul Moscova
Soborul “Botezul Domnului”
Str. Elihovs nr.15

Istoria dintru început despre aflarea icoanei Maicii Domnului din Kazan este relatată în toate documentele în modul următor:

În vara anului 1579, un incendiu înfricoşător a distrus o mare parte din Kazan. După două săptămâni, unei copile pe nume Matroana Onucin, Preasfânta Fecioară i-a apărut de trei ori în vis stăruind că este necesară înştiinţarea arhiepiscopului de Kazan despre chipul Ei sfânt ce se află în beciul casei Onucin, care a ars. La început fetiţei nu i s-a dat crezare însă după noi apariţii ale Născătoarei de Dumnezeu toţi au hotărât începerea săpăturilor pe locul pe care Maica Domnului l-a indicat. La un metru adâncime s-a găsit chipul PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu.

Odată cu aflarea icoanei au început să se săvârşească minuni. Prima dată s-au tămăduit doi orbi: Iosif şi Nichita care atingându-se de chipul Născătoarei de Dumnezeu au căpătat vederea.

În cinstea descoperirii icoanei a fost stabilită prima prăznuire a acesteia pe data de 8 iulie.

În acelaşi an 1579, ţarul Ivan cel groaznic a întemeiat în Kazan mănăstirea Născătoarei de Dumnezeu unde printre alte icoane se afla şi icoana găsită. S-au făcut câteva copii ale icoanei găsite şi toate au fost recunoscute ca făcătoare de minuni.

Una din aceste copii ale icoanei a nimerit la Moscova. Tradiţia spune că ea aparţinea însăşi icoanei găsite şi a fost luată în cruciadă de cneazul Dimitrie Pojarskii. Când cruciada a pătruns în Moscova s-a făcut un ocol cu icoana Maicii Domnului din Kazan în jurul Kremlinului şi cneazul s-a rugat să rămână teafăr. Şi acest aspect a avut un efect: pe data de 22 octombrie, polonezii au anunţat că se predau. În cinstea acestui eveniment a mai fost stabilită o prăznuire a icoanei.

Prin strădania cneazului Dimitrie Pojarskii în anul 1636, în Moscova în Piaţa Roşie a avut loc primul sobor din Kazan unde se afla şi icoana făcătoare de minuni pe care cneazul a înfrumuseţat-o cu coroană de aur pentru a se evidenţia că este făcătoare de minuni.

După distrugerea soborului din Kazan de către bolşevici, în anul 1936, icoana se găsea în catedrala «Botezul Domnului».

Încă o minune a arătat icoana în anul 1941. În timpul rugăciunii, Mitropolitului Ilie din Livon Maica Domnului s-a arătat şi l-a înştiinţat despre cele ce trebuiesc făcute pentru vremea de restrişte. În primul rând să aducă la cunoştinţa puterilor conducătoare ale Rusiei că este necesară deschiderea în toată ţara a Bisericilor ortodoxe iar preoţii să fie eliberaţi din închisori. În al doilea rând trebuiesc înălţate rugăciuni înaintea celor două icoane ale Maicii Domnului din Kazan: cea care se află în Moscova în soborul «Botezul Domnului» şi a doua care se găseşte în soborul din Vladimir din Leningrad.

Pe canalul internaţional, Ilie a trimis un memoriu în Moscova despre vedenia sa. În soborul «Botezul Domnului» din capitală a fost slujit moleben după care a avut loc Procesiunea cu scoaterea icoanei Maicii Domnului din Kazan.

În anul 1993 soborul din Kazan din Piaţa Roşie a fost reconstruit din nou în mijlocul oraşului şi însăşi icoana Maicii Domnului se află în momentul actual în soborul Catedralei din Moscova, pe strada Elihovs. Aici, vinerea se oficiază slujba Sfintei Liturghii cu Acatistul întru proslăvirea Născătoarei de Dumnezeu.

Locul unde se găseşte prima icoană descoperită în Kazan rămâne necunoscut.

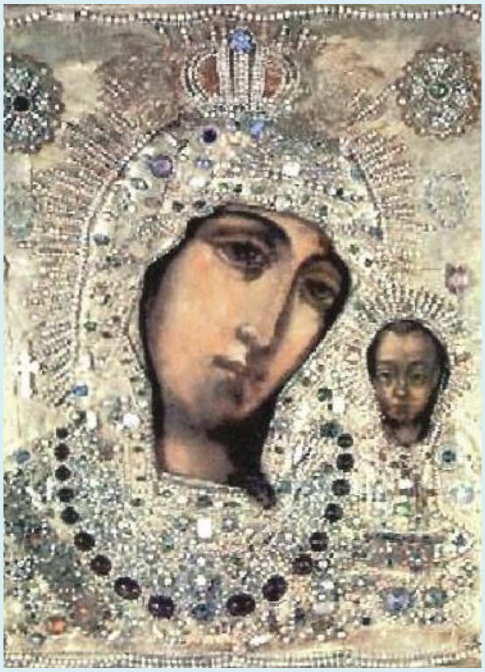
Diferite izvoare asociază cu ea alte trei icoane: cea din Moscova, icoana din Sankt-Petersburg şi deasemenea icoana care s-a aflat în mănăstirea Maicii Domnului din Kazan şi a fost ascunsă de acolo în anul 1904 iar de atunci n-a mai fost găsită niciodată.

Prăznuirea icoanei: 8 (21) iulie şi 22 octombrie (4 noiembrie).

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcă-toare de minuni)

Icoana: Maica Domnului "Kazanskaia" din Sankt - Petersburg

Rusia
Oraşul Sankt-Petersburg
Soborul din Kazan

Copie după icoana originală a Maicii Domnului din Kazan, care a fost transferată din Moscova în Sankt-Petersburg în anul 1721, de către Petru I.

În anul 1811, icoana a fost aşezată în lăcaşul nou construit şi sfinţit de soborul din Kazan unde colonelul Kutuzov s-a rugat înaintea icoanei făcătoare de minuni, pentru victoria asupra francezilor. Sfântul chip i-a luminat pe soldaţii ruşi în lupta pentru eliberarea Rusiei de la cotropitorii acestui pământ, în anul 1812 şi prima mare victorie a fost obţinută în ziua prăznuirii icoanei – pe data de 22 octombrie când s-a aşternut zăpada şi s-au lăsat geruri grele iar însăşi «Protectoarea » a venit în ajutorul luptătorilor.

Încă o minune a arătat icoana în anul 1941. În timpul rugăciunii Mitropolitului Ilie din Livon, aceasta i s-a arătat şi l-a înştiinţat despre tot ce trebuie să facă în vremuri de restrişte. În primul rând să aducă la cunoştinţa puterilor conducătoare ale Rusiei că este necesară deschiderea în toată ţara a Bisericilor ortodoxe iar preoţii să fie eliberaţi din închisori. În al doilea rând trebuie să fie aduse rugăciuni

înaintea celor două icoane ale Maicii Domnului din Kazan: cea care se află în Moscova în soborul «Botezul Domnului » şi a doua, nu mai mică decât cea veche, ce se găseşte în soborul din Vladimir din Leningrad (acolo icoana a fost transferată după revoluţie). Cu aceste două icoane urma să fie făcută o Procesiune în jurul oraşului astfel încât germanii să nu poată avea acces în el.

Pe canalul internaţional al Bisericii, Ilie urma să trimită un memoriu despre vedenia sa referitoare la Rusia. Bineînţeles că în soborul «Botezul Domnului» s-a făcut moleben în urma căruia a avut loc Procesiunea cu scoaterea icoanei Maicii Domnului din Kazan. Aceeaşi ceremonie a trecut şi prin Petersburg.

După redeschiderea bisericii « Kazanskaia» din soborul din Sankt-Petersburg, pe 21 iulie 2001 icoana făcătoare de minuni a fost adusă înapoi.

Prăznuirea icoanei: 8 (21) iulie şi 22 octombrie (4 noiembrie).

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcă-toare de minuni)

Icoana: Maica Domnului “Kazanskaia” din Iaroslav

Rusia
Oraşul Iaroslav
Strada 1 Mai, 19 a

Mănăstirea în cinstea icoanei Maicii Domnului “Kazanskaia” din Iaroslav (de maici)

Întemeierea mănăstirii din Kazan a precedat numeroase apariţii ale icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Iaroslav.

În anul 1588 ea a fost adusă din oraşul Kazan de romancierul Gherasim Trifonov. Însăşi Maica Domnului cu binecuvântarea sa, a proorocit despre icoană : «Iată , pe locul unde această icoană va sta câţiva ani, se vor primi binecuvântări de la mine Născătoarea de Dumnezeu – va fi mănăstirea întru mărirea slavei şi lauda sfântului Meu nume şi întru proslăvirea multor viitoare minuni de la mine… »

Şi din primele zile s-au săvârşit vindecări minunate.

După 21 ani de la minunata descoperire, în perioada grelelor evenimente din vremurile tulburi ale anilor 1608-1614, icoana Maicii Domnului «Kazanskaia » din Iaroslav a fost considerată «Acoperământul Iaroslavului».

Din 30 aprilie 1609 a început asediul oraşului - au fost cotropite de polonezi suburbiile îndepărtate. Duşmanul se afla pe punctul de a intra în oraş. În zilele acelea, diaconul Eliazar a primit poruncă de la Maica Domnului prin icoana sa, să închine bisericii hramul în cinstea chipului ei din Kazan şi atunci ea va fi pentru oraşul lor, fortăreaţă şi zid de îngrădire.

În aceeaşi vreme, călugărul Galaction (în lume având numele de Gherasim, cel care a adus icoana făcătoare de minuni din Kazan) rugându-se la moaştele Sfinţilor cnezi din Iaroslav pentru salvarea oraşului, deodată a auzit porunca de a construi Biserica în cinstea icoanei Maicii Domnului «Kazanskaia » în Iaroslav, pe locul pe care ea îl va binecuvânta cu milostivirea sa.

După 24 de zile polonezii, pierzând un număr însemnat din rândurile trupelor, au eliberat oraşul de sub asediu şi au plecat. Vieţuitorii acelui loc au văzut în cele întâmplate, protecţia Maicii Domnului.

În anul 1610, pe locul rămas pustiu în partea de nord-vest, pe latura mlăştinoasă a vechiului izvor Neceti a fost înfiinţată Biserica din lemn în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Kazanskaia», protectoarea oraşului Iaroslav.

În vremea actuală, locul unde se gaseşte icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu «Kazanskaia» din Iaroslav nu este cunoscut. S-a păstrat numai o fotografie a chipului făcător de minuni.

Totuşi la un moment dat, după deschiderea mănăstirii la sfârşitul lunii august - anul 1998, arhiepiscopul Iaroslavului şi Rostovului, Mihei - a predat copia chipului făcător de minuni întregii obşte de călugăriţe a mănăstirii până la închiderea şi distrugerea acesteia.

Prăznuirea acestei icoane se săvârşeşte pe 8/21 iulie.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana: Maica Domnului din Korobeinikov “Korobeinikovskaia”

Rusia
Marginea Altaiski
Ust-Pristanski raion
Sat Korobeinikov

Mănăstirea “Maicii Domnului din Kazan»

În urma distrugerii mănăstirii în anii ’30, icoana s-a păstrat la Olga Peregudov, cunoscută în popor ca asceta “Olguţa întunecată”.

O anumită perioadă de timp, icoana s-a considerat pierdută, însă ea se afla căzută pe pământ şi peste ea se călca fiind plină de murdărie, ca pe pod.

În zilele noastre, restauratorii au refuzat să se ocupe de icoană, motivând că nu-i mai pot fi utili cu nici un chip. Atunci au luat icoana în starea în care se afla, cu

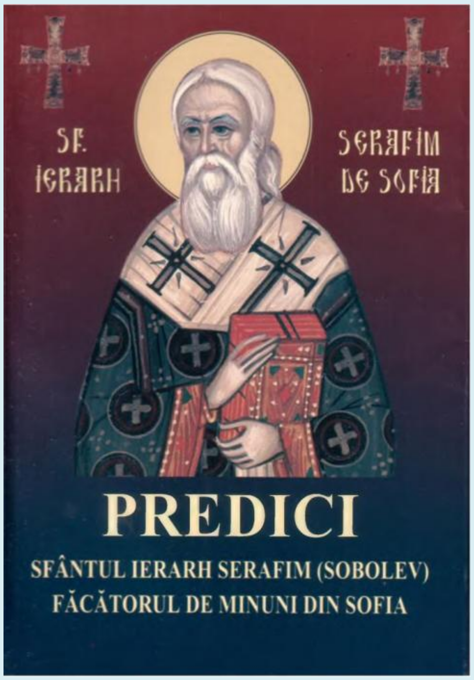
urmele care nu au fost spălate. Şi icoana, înaintea celor ce se aflau de faţă, a început să se cureţe singură.

În anul 1994, icoana făcătoare de minuni a fost restituită mănăstirii «Maica Domnului din Kazan».

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Korobeinikovskaia» are loc în prima duminică din luna iulie.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Sfântul Serafim Sobolev - Cuvânt la prăznuirea icoanei Maicii Domnului „Kazanskaia“: Smerenia este temelia şi esenţa creştinismului. Maica Domnului îi iubeşte pe cei smeriţi

Ţinut în Biserica rusă "Sfântul Nicolae“ din Sofia,
la 22 octombrie/4 noiembrie 1945

Gândul acesta să fie în voi care era şi în Hristos Iisus, Care, Dumnezeu fiind în chip... S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte, şi încă moarte pe Cruce. Pentru aceea, şi Dumnezeu L-a prea înălţat şi l-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume... (Filipeni 2, 5-9)

Este mântuitor pentru noi să ştim, iubiţilor întru Hristos fii, de ce Sfânta Biserică, în zilele praznicilor Născătoarei de Dumnezeu, ne atrage atenţia în timpul Liturghiei asupra acestor cuvinte apostoleşti, în care se vorbeşte despre prea înălţarea de către Dumnezeu Tatăl a Fiului Său dumnezeiesc, pentru nespusa Lui smerenie. De aceea şi pe Preacurata Maică a lui Dumnezeu Domnul a prea înălţat-o şi i-a dăruit nume, adică o aşa de mare slavă, pe care n-a dăruit-o nimănui dintre fiinţele gânditoare create de El. Nu în zadar Biserica Ortodoxă o fericeşte ca „mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii".

Dar această slavă Maica Domnului a primit-o pentru aceea că, întru marea Sa smerenie, Ea s-a asemănat Mântuitorului însuşi. Acest adevăr este mărturisit de Ea

prin cuvintele pe care Preacurata Maică a Domnului le-a spus dreptei Elisabeta: Că a căutat spre smerenia roabei Sale (Luca 1, 48).

Ne întrebăm, iubiţilor, ce concluzie mântuitoare trebuie să tragem de aici? Noi la fel suntem chemaţi la o mare slavă cerească a Împărăţiei lui Hristos, la veşnica fericire a Raiului: Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia... ca să vadă slava Mea pe care Mi-ai dat-o... mai înainte de întemeierea lumii (Ioan 17,24), a spus Domnul în rugăciunea Lui arhierească.

Dar calea spre această prea înălţare a noastră către viitoarea noastră slavă cerească este aceeaşi pe care a mers Domnul la cer, a mers Mama Lui şi toţi sfinţii. Această cale este îngustă, dureroasă şi spinoasă, calea smereniei lui Hristos.

De aceea, dacă vrem să urmăm menirii noastre dumnezeieşti, atunci trebuie să împlinim cuvintele apostolului Pavel, care a spus: lăsaţi-vă duşi spre cele smerite (Romani 12, 16), adică noi trebuie să-i imităm pe cei smeriţi, trebuie să avem această smerenie. În ea constă temelia şi toată esenţa creştinismului, după învăţătura Sfântului Macarie, egipteanul. Ea este renaşterea noastră, înnoirea şi mântuirea.

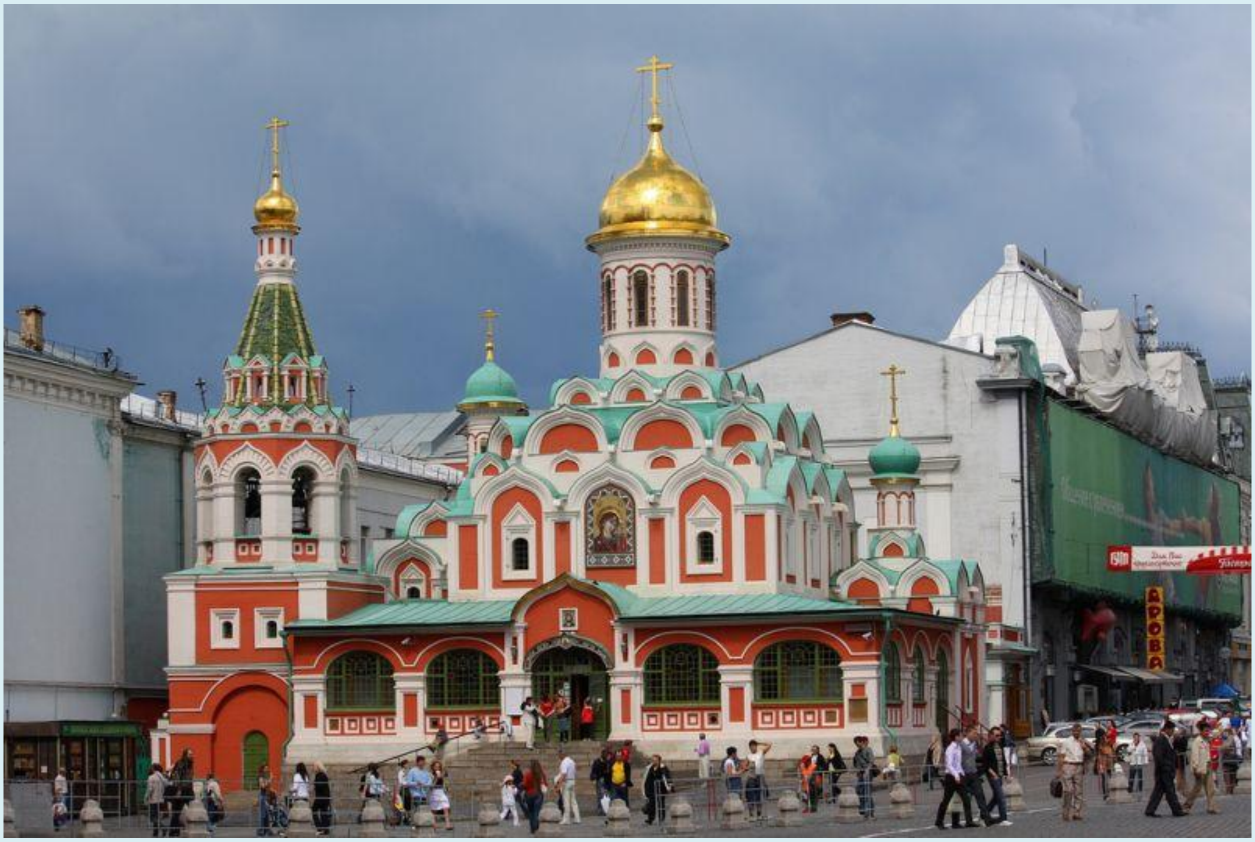
Numai pentru ea Domnul ne dăruieşte Harul Său Mântuitor, căci a fost voia Lui să vestească prin Descoperirea Sa: Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă har (Iacov 4, 6; comp. I Petru 5, 5; Pilde 3, 34).

De altfel, avem nevoie de smerenie nu doar pentru slava noastră viitoare. Avem nevoie de ea şi în viaţa vremelnică, pentru a scăpa de toate necazurile noastre. De aici se înţelege pentru ce Sfinţii părinţi ai Bisericii mărturisesc că Domnul ne trimite toate necazurile, să ne smerească şi prin smerenie să ne unească cu Sine, fiindcă mândria ne îndepărtează de Dumnezeu şi ne lipseşte nu numai de fericirea viitoare, ci şi de cea vremelnică.

Iată spre ce trebuie să ne concentrăm toată atenţia, şi aşa cum prea curata Maică a Domnului este prima noastră apărătoare şi izbăvitoare de toate nevoile, este evident că toate rugăciunile adresate Ei, pentru a scăpa de toate nevoile.

Extras din cartea: Sfântul ierarh Serafim (Sobolev) - Predici (1945-1949)

Catedrala Kazanskaia - Maica Domnului a mireselor

Mai înainte de a ajunge la Moscova, nu aveam de unde să ştiu că icoana Maicii Domnului de la Kazan reprezintă cel mai preţios dar de nuntă la ruşi, oferit mireselor în special. Iar aceasta de sute de ani. Îndată ce auzi pe vânzătorul vreunui magazin de obiecte bisericeşti din capitala rusă că-l blagosloveşte pe cumpărător: „Să vă trăiască finii! Mireasa să fie bucuroasă”! - să fii sigur că s-a mai vândut o Kazanskaia, că urmează o nuntă.

Până la revoluţia bolşevică, în vastul imperiu de la răsărit se aflau peste zece milioane de icoane ale Maicii Domnului de la Kazan. Celebrei icoane, ajunsă în chip miraculos din Bizanţ în Rusia, cnejii şi ţarii ruşi i-au înălţat catedrale. Una dintre acestea stă de strajă în chiar vestita Piaţă Roşie. O recunoşti destul de uşor, fiind singura bijuterie roză de pe fundalul roşu al acestei pieţe…

Neobişnuitul parc din Piaţa Roşie

Oricine a avut ocazia să meargă la Moscova, mai înainte de 1990, de cum ajungea în Piaţa Roşie, pe partea stângă, zărea un părculeţ plin de verdeaţă, foarte aproape

de celebrul magazin central GUM. „În nerândul lumii”, parcul încerca să ascundă două clădiri hidoase, cu pereţii netezi, fără ferestre, ce îl înconjurau din două laturi. Mulţi neavizaţi scriau în acele vremuri „tovarăşilor” Hruşciov, Andropov ori altor oficialităţi, ca pe locul parcului să fie ridicată o clădire care să mascheze cele două case oarbe. S-ar fi „închis” astfel, totodată, frumoasa piaţă.

Puţini dintre moscoviţi mai aveau habar că acolo se aflase odinioară catedrala Maicii Domnului de la Kazan. „Înţelepţii” conducători sovietici cunoşteau însă bine lecţia „tătucului” Stalin, care, dărâmând catedrala, ce „deranja” paradele din Piaţa Roşie, nu a mai reuşit vreodată, oricât s-a străduit, să mai construiască ceva în acel loc. Ori de câte ori se începea turnarea vreunei fundaţii, se întâmplau lucruri stranii: mai toţi „tovarăşii” de pe şantier, activiştii, inginerii ori simplii constructori refuzau, încă din prima zi, să mai lucreze. „Din senin” aveau loc accidente deosebit de grave. Câţiva îndrăzneţi „au trecut în nefiinţă” cu acele ocazii, după cum sunau rapoartele secrete ale ateiştilor din KGB. Astfel că Piaţa Roşie, într-un colţ, a rămas până în 1990, vrând - nevrând, verde…

Visul copilei din Kazan

Istoria zbuciumată a catedralei înălţate în cinstea icoanei Maicii Domnului Kazanskaia nu ar putea fi scrisă fără a aminti mai întâi de o copilă curată – Matroana.

După un puternic incendiu, care a mistuit, în 1579, mai mult de jumătate din capitala tătarilor, Kazan, aflată de puţină vreme sub stăpânire rusească, Matroana, în vârstă de 9 ani, are un vis profetic: Maica Domnului îi porunceşte să meargă la arhiepiscopul cetăţii şi să dezgroape împreună icoana ei, tăinuită de mai multă vreme sub o clădire ruinată. Visul se repetă de trei ori. Fetiţa, venind cu părinţii la arhiepiscop, nu este crezută. Ba mai mult, Vlădica, întorcându-şi privirea, scârbit parcă de întâlnire, ia în derâdere spusele acesteia. Săpând însă, împreună cu părinţii ei, în locul arătat în vis, fetiţa descoperă plină de bucurie icoana Maicii Domnului.

Arhiepiscopul se pocăieşte, iar icoana este aşezată în Biserica Sfântului Nicolae, a smeritului preot Grigorie. Mai târziu, ea va ajunge în Catedrala Bunei Vestiri din Kazan.

Încă din prima zi, Maica Domnului, prin sfânta sa icoană, tămăduieşte doi orbi. Vestea se răspândeşte rapid, orbii de mai înainte, Nikita şi Iosif, fiind cunoscuţi de mai toată plebea Kazanului. Preotul Grigorie, în chip minunat, ajunge patriarh al Rusiei, punând acest fapt pe seama Maicii Domnului de la Kazan.

Cât despre fetiţă, ea va deveni după câţiva ani stareţă a unei mănăstiri întemeiate de Ivan cel Groaznic pe locul descoperirii icoanei...

Stăpâna Moscovei

Întrucât, în anul 1612, Moscova este ocupată de polonezi, patriarhul Ermoghen (fostul preot Grigorie), aflat în închisoare, rânduieşte trei zile de post pentru armată, poruncind ca icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Kazan să fie adusă cnejilor Minin şi Pojarski, conducătorii oştirii ruse, spre îmbărbătare. Pojarski, fiind un cneaz deosebit de credincios, face cu această ocazie un legământ Maicii Domnului – că îi va înălţa o biserică în mijlocul Moscovei, dacă va ieşi biruitor. Cu icoana înaintea oştirilor lor, ortodocşii recuceresc Moscova.Din propria sa avere, Pojarski înalţă o biserică din lemn în Piaţa Roşie, în care aşază celebra icoană. Biserica va arde însă în puţină vreme. În 1638, el ridică o alta, din cărămidă.

În evlavia poporului rus, Maica Domnului de la Kazan trece, din acele timpuri, drept protectoare a Moscovei. Icoana va rămâne aproape două secole la Moscova.

Două mari biruinţe i-au fost atribuite: cea din anul 1709, împotriva suedezilor, şi cea asupra lui Napoleon, din 1812. Petru cel mare, în 1821, pentru celebrarea ultimei victorii, ridică icoana din catedrala din Piaţa Roşie, ducând-o la Sankt-Petersburg.

Mulţi cercetători susţin că ar fi existat de fapt trei copii - vechi ale icoanei. Una aflată la Kazan, o alta la Moscova, iar o treia la Sankt-Petersburg, originalul pierzându-se. Nici astăzi nu se ştie cu exactitate dacă icoana returnată Rusiei în 2004 de către Papa Ioan Paul al II- lea şi aşezată la Kazan este cu adevărat una din cele trei, ori una din cele câteva milioane…

În timpul celui de-al doilea război mondial, Kazanskaia, pierdută în anul 1917, în timpul revoluţiei bolşevice, este „descoperită” şi purtată în procesiune de-a lungul zidurilor Sankt-Petersburgului, asediat de germani. După război, icoana va dispărea însă din nou…

Maica Domnului a mireselor

Tatiana şi Nataşa, două credincioase moscovite, par de-a dreptul extaziate în faţa catedralei renăscute ca prin minune în inima Moscovei, în 1993. Refăcută după planurile ultimului arhitect ce a renovat-o mai înainte de demolare (1936), cate-

drala este deschisă până seara târziu.A fost prima biserică reconstruită în Moscova, după noaptea comunistă.

„Molebne”, rugăciuni de mulţumire, de sănătate, de ajutor, şi nu în ultimul rând pentru căsătorie, se aud la fiecare ceas aici. Pe partea opusă catedralei, în diagonală, se află mausoleul lui Lenin. Tinerii căsătoriţi, pe vremea Uniunii Sovietice, în ziua cununiei lor, erau sfătuiţi să vină la mausoleul părintelui comunismului. Un coşmar pentru mulţi. Astăzi, Tatiana şi Nataşa văd adesea, precum la începutul veacului al 20-lea, mirese în alb ce vin să se roage în Catedrala Maicii Domnului Kazanskaia pentru trăinicia căsătoriei lor. Li se pare atât de fascinant încât se întreabă dacă nu cumva totul este un decor ireal…

(Autor: Gheorghiţă Ciocioi - Lumea Credinţei, anul V, nr. 7 (48) Iulie 2007 - Cuprins: Meridianele Credinţei (2))

Minunea Maicii Domnului de la Schitul Huta - Maica Domnului din Kazan vrea să ne vorbească, mai auzim?

Minunea de la Huta (Reportaj TVR 1 – Universul credinţei)
http://www.trilulilu.ro/video-evenimente/minunea-de-la-huta-reportaj-tvr1-universul-credint

Tâlcuirea minunii

Ioana Anamaria Ungur - Părintele Iustin Pârvu despre minunea de la schitul Huta

Pe marginea minunii petrecute la Schitul Huta, judeţul Bihor, am discutat cu părintele Iustin Pârvu de la Mănăstirea Petru Vodă, unul din marii duhovnici ai României iată ce transmite părintele tuturor oamenilor credincioşi care cred cu tărie în Dumnezeu şi Maica Domnului:

"Sunt două aspecte: un aspect al bucuriei, al mângâierii Maicii Domnului ca să poată încuraja al doilea aspect acela al greutăţilor care apasă asupra Ortodoxiei şi în special a Ortodoxiei din Răsăritul Europei. Pentru că singura nădejde şi singurul bastion al rezistenţei mai sunt popoarele acestea răsăritene ca o mărturie a rezistenţei staliniste şi a marilor persecuţii de până în prezent..

Icoanele acestea făcătoare de minuni ne dau vădit dar nu deschid graiul să ne dovedească şi să ne mâne pe noi spre o viaţă cât mai desăvârşită creştină, spre o viaţă oarecum cât mai aspră pentru pregătirea zilelor de mâine care se apropie din ce în ce mai vertiginos şi care ne îndeamnă să putem rezista în marile ispite şi încercări muceniceşti de viitor. Acestea şi datorită procesului pe care îl trăim în

momentul de faţă şi care poate că depăşeşte orice limită a ultimelor 20 de veacuri de istorie şi datorită evenimentelor păcătoase pe care le-am trăit şi le trăim cu atât şi procesul de vindecare e mai târziu şi mai chinuitor.

Aceste icoane sunt în acele zone în care s-a încercat o viaţă mai deosebită a vieţii călugăreşti şi a vieţii creştine, cu toată influenţa şi puterea lor şi credem că aceste icoane să poată influenţa înspre bine, înspre o, oarecum, întârziere a abaterii mâniei lui Dumnezeu asupra noastră. Este emoţionant până la înspăimântare cum ne îndeamnă icoanele acestea spre o îndreptare, spre o revenire a noastră în sfera creştină de altădată. O astfel de icoană e o mărturie grăitoare de pregătire a noastră cât mai grabnică pentru că toate evenimentele politice şi istorice şi religioase se îndreaptă spre un dezastru al omenirii. Acest dezastru îl mai putem oarecum întârzia numai şi numai prin post, prin rugăciune, prin unitatea noastră în a ne îndrepta în faţa judecăţii lui Dumnezeu.”

Ioana Anamaria Ungur - Minune Dumnezeiască la Schitul Huta: Icoana Maicii Domnului a vărsat lacrimi!

Pricesne şi lacrimi

“O Măicuţă Sfântă, te rugăm fierbinte,/Săne-asculţi de-a pururi,/Marea rugăminte:/Nu lăsa Măicuţă să pierim pe cale,/Căci noi suntem fii/Lacrimilor tale”.

Aceste stihuri s-au făcut auzite în poiana însorită unde, în loc binecuvântat, la poalele munţilor Codru Moma, se înalţă spre Cer micuţa dar frumoasa biserică a Schitului Huta, pe 29 august, cu ocazia sărbătorii ortodoxe a Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul; sărbătoare care, este de două ori motiv de bucurie pentru credincioşii şi preoţii Schitului, întrucât reprezintă şi hramul acestei aşezări monahale.

Preoţii călugări de la Huta, părintele Eftimie şi părintele Visarion, alături de alţi slujitori ai Domnului şi cca. 300 de credincioşi au ridicat glasurile lor la Cer, invocând dragostea Măicuţei Sfinte asupra întregii creştinătăţi. Şi, Măicuţa Sfântă a auzit, ca în atâtea alte dăţi când a fost chemată cu credinţă şi smerenie să sară într-ajutor cu grija-i părintească. De această dată însă, creştinii ce veniseră cu evlavie să ia parte la praznic, aveau să se învrednicească a vedea o minune. Una dintre icoanele scoase afară şi aşezate la intrarea în micul altar exterior improvizat în curtea Schitului, a început a lăcrima.

O tânără a văzut prima lacrimile Maicii Domnului şi le-a atras atenţia si preoţilor ce slujeau în altar. Iniţial aceştia au fost neîncrezători crezând fie că cineva se ţine de farse, fie că vreo picătură de apă sau ulei ar fi ajuns din întâmplare pe chipul icoanei.

Părintele Eftimie povesteşte că a şters icoana cu mâna sa şi au continuat cu toţii a cânta pricesne. O lacrimă a apărut însă din nou în ochii Maicii Domnului. Atunci preoţii au şters din nou icoana şi s-au aşezat în faţa ei pentru a vedea dacă au într-adevăr de-a face cu o minune. O nouă lacrimă s-a prelins din colţul ochiului drept al Maicii Domnului, alunecând încet pe obraji, spre buze. Alte lacrimi au urmat. Icoana Maicii Domnului a continuat să verse lacrimi, vrând parcă să confirme că nu a fost vorba de o întâmplare, spre bucuria, mirarea şi evlavia credincioşilor care au căzut în genunchi. Măicuţa Domnului plângea la Huta! Se petrecuse o minune!

De ce plânge Maica Domnului?

Bucuria duhovnicească a credincioşilor a fost fără margini când au văzut lacrimile pe care Măicuţa Sfântă le-a vărsat în faţa lor. Mai precauţi însă, slujitorii Schitului se tem că aceste lacrimi să nu fie vreun semn care să anunţe vremuri de prigoană.

“Ne aşteaptă vremuri grele. De cele mai multe ori când vine o prigoană sau o perioadă grea se întâmplă astfel de minuni, cum a fost şi în cazul icoanei de la Nicula şi altele.” - spune părintele Eftimie Mitra.

“Acum e bine să ne bucurăm de tot ce poate fi duhovnicesc că nu se ştie cât vom mai putea face acest lucru. Aceasta poate fi o întărire şi o încurajare din partea Maicii Domnului pentru vremurile ce vor urma. Dacă va fi aşa sau altfel, vom vedea în viitor.” - a mai adăugat părintele, vizibil marcat de cele întâmplate.

“Conform învăţăturilor Bisericii Ortodoxe, credincioşii se închină la ceea ce este reprezentat în icoană şi nu la materia din care e confecţionată icoana. Icoana originală era pictată, icoana de la Huta este o copie litografică după icoana Maicii Domnului Kazanskaia. Lacrimile Maicii Domnului sunt o traspunere în lumea noastră, prin intermediul icoanei, a suferinţei Sale. Cu atât mai mult cu cât în timp ce lacrimile curgeau Maica Domnului şi-a schimbat fizionomia, în icoană, întristându-se. Sperăm ca Maica Domnului să devină cât mai repede zâmbitoare cum a fost la început.” – ne spune şi egumenul Schitului Visarion Tuderici.

Încercând să aflăm de ce a vărsat Maica Domnului lacrimi la Huta am stat de vorbă cu apreciatul şi iubitul teolog ortodox Danion Vasile care, în urmă cu câţiva ani a efectuat o adevărată analiză duhovnicească asupra motivelor pentru care plânge Maica Domnului, concretizată printr-un articol extrem de accesibil creştinului de

orice vârstă şi plin de dragoste duhovnicească şi intitulat sugestiv "De ce plânge Maica Domnului?".

Plin de bunăvoinţă Domnia Sa ne-a spus câteva cuvinte încărcate de înţelepciune din care dragostea de Dumnezeu izvorăşte cu dărnicie: "Faptul că unele icoane plâng este o realitate. Propaganda comunistă a crezut că va spulbera mitul icoanelor care plâng dând explicaţii conform cărora totul era o şarlatanie. Nu e de mirare că oamenii necredincioşi nu cred că icoanele plâng, ci caută să găsească tot felul de argumente… În acelaşi timp însă, este greşit să considerăm faptul că icoanele - nu toate, ci doar unele, câteva - plâng este o dovadă de necontestat a existenţei lui Dumnezeu. Dumnezeu, în marea Sa iubire de oameni, nu vrea să îi convingă pe om că El există. Dumnezeu vrea să ne lase libertatea să credem în El. Minunile au rostul de a-i apropia pe oameni de Dumnezeu, nu a-i supune unei presiuni de ordin spiritual. Nu este deci de mirare faptul că unii contestă astfel de minuni. Au fost icoane care au plâns, icoane care au sângerat, icoane din care a izvorât mir. Credincioşii s-au folosit de aceste semne dumnezeieşti, cârtitorii s-au ridicat împotriva lor.

În ortodoxie există icoane făcătoare de minuni, dar nu există icoane nefăcătoare de minuni. În faţa celei mai simple icoane dacă s-ar ruga cineva cu credinţă, rugăciunea i-ar fi ascultată. Icoana devine făcătoare de minuni prin credinţa creştinilor care se roagă în faţa icoanei. Totuşi, nu înseamnă că nu există şi icoane speciale - e vorba de icoanele cunoscute pentru minunile care s-au întâmplat în urma rugăciunii făcute acolo.

Cât priveşte icoanele Maicii Domnului care plâng - acolo unde plâng, pentru că uneori e vorba de o simplă exaltare lumească –- trebuie să înţelegem că plânsul acesta este o predică tăcută. Maica Domnului ne mustră pentru viaţa noastră dezordonată, pentru mândria şi răutăţile noastre, pentru puţinătatea credinţei noastre. Maica Domnului ne cere să ne schimbăm viaţa, punând început bun mântuirii. Minuni vrem cu toţi. Dar câţi vrem să trăim minunea învierii lăuntrice?…."

O profeţie dureroasă

Câţiva creştini ortodocşi din zona Beiuşului care l-au vizitat zilele acestea pe unul din marii duhovnici ai României, părintele Iustin Pârvu de la Mănăstirea Petru Vodă, i-au povestit părintelui despre Minunea petrecută la Schitul Huta şi l-au rugat a le spune, oare de ce a plâns Maicuţă Sfântă pe meleagurile lor. Cu atât mai mult cu cât, această icoană este considerată în Rusia ca fiind protectoare împotriva ereziilor şi apărătoare a credincioşilor în vremuri de prigoană. De altfel, icoana a

însoţit armata rusească pe front în 1612, iar ruşii au câştigat războiul cu polonezii catolici.

Înţeleptul duhovnic şi reputat apărător al dreptei credinţe le-a răspuns: "Până acum a fost vremea mărturisirii, de acum nu mai e mult până ce va veni vremea muceniciei". Părintele a mai spus că ceea ce s-a petrecut la Huta este "o mângâiere din partea Maicii Domnului pentru credincioşii din zonă".

Dacă părintele Iustin a rostit nişte simple vorbe sau o adevărată profeţie se va vedea peste vreme. Totuşi, dacă ne gândim la semnificaţia pe care icoana o are pe melagurile sale natale, de apărătoare împotriva ereziilor, şi dacă ne gândim că pe meleagurile pe care tocmai a lăcrimat există tensiuni între ortodocşi şi catolici, tensiuni generate de campania de recuperare în masă a unor însemnate suprafeţe de teren şi chiar biserici din întreaga zonă a Ardealului şi cu precădere în zona Beiuşului - de către reprezentanţii Bisericii Greco Catolice, ne-am putea lesne gândi că nu sunt doar simple vorbe.

Chiar Schitul Huta a făcut ani la rând obiectul unui proces intentat de Episcopia Greco-Catolică Schitului Ortodox Huta şi instituţiilor în drept a-i rezolva doleanţele. Reprezentanţii greco-catolicilor, după ce au recuperat nici mai mult nici mai puţin de 5700 ha de pădure în zonă, au considerat că nu le este suficient şi au râvnit şi la cele câteva mii de metri pătraţi din jurul Schitului ortodox. Bineînţeles că nici intrarea în posesia Bisericii Schitului nu le-ar fi displăcut dacă clădirea Bisericii ar fi putut fi recuperată la pachet cu terenul.

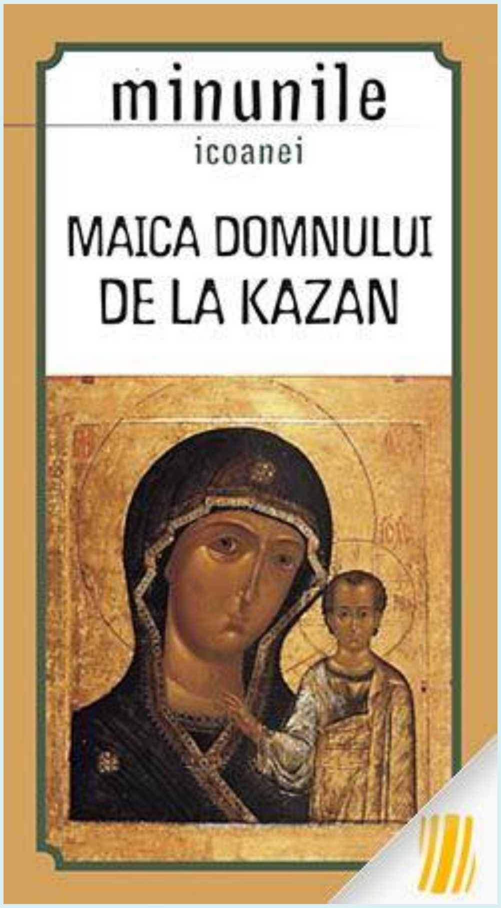
Dar, din mila lui Dumnezeu, Schitul Huta a rămas în continuare ortodox şi nădăjduim că aşa va rămâne. Cum spuneam, dacă luăm toate acestea în calcul, şi de ne mai amintim de unul dintre subiectele fierbinţi ce au stat chiar pe masa Sfântului Sinod al BOR cu aproximativ un an în urmă - şi anume faptul că doi episcopi ortodocşi ar fi încălcat grav Canoanele, (este vorba aici de şedinţa de lucru, din zilele de 8-9 iulie 2008, a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române care a luat în discuţie împărtăşirea Înaltpreasfinţitului părinte Nicolae, mitropolitul Banatului, la o Liturghie greco-catolică şi concelebrarea Preasfinţitului părinte Sofronie, episcopul Oradiei, cu un ierarh greco-catolic la slujba de sfinţire a Aghiazmei mari) să ne mai mirăm oare de ce a plâns Maica Domnului la Schitul Huta?

***

Se mai relatează că o altă copie a icoanei Maicii Domnului Kazanskaia a plâns cu lacrimi de mir, începând din 22 septembrie a.c., în camera de rugăciune a unui

penitenciar de femei din Rusia (oraşul Alatyr), potrivit paginii web a Mănăstirii Hâncu.

Minunile icoanei Maicii Domnului de la Kazan

Icoana Maicii Domnului de la Kazan este cea mai cinstită icoană făcătoare de minuni de pe întreg cuprinsul Rusiei. Practic, o întâlneşti în fiecare casă de creştin. Începând cu Botezul, vestita icoană îl însoţeşte pe credincios în toată viaţa sa. Socotită în Rusia cel mai preţios dar de nuntă, e oferită mai ales mireselor.

Până la Revoluţia bolşevică, în vastul imperiu de la Răsărit se aflau peste zece milioane de icoane ale Maicii Domnului de la Kazan. La ajutorul ei au alergat nu doar oamenii simpli, ci şi marii dregători, cnejii şi împăraţii Rusiei.

Ca o apărătoare de obşte, icoana a dăruit în nenumărate rânduri biruinţă asupra vrăjmaşilor dreptei credinţe. În cinstea ei s-au înălţat în Rusia sute de biserici şi catedrale.

Orice om cuprins de boală, lovit de vreun necaz sau care întâmpină dificultăţi în problemele de zi cu zi, în viaţa personală, să se roage Maicii lui Dumnezeu. Fără

doar şi poate, va primi ajutor neîntârziat. Cartea de faţă este, de la un cap la altul, o mărturie în privinţa acestui fapt...

Vindecare prin rugăciune la icoana Maicii Domnului Kazanskaia

Eu, roaba lui Dumnezeu Olga, am primit tămăduire de la untdelemnul din candela icoanei Maica Domnului din Kazan, care se află în Biserica Sfinţii apostoli Petru şi Pavel, din satul Log, raionul Ilovlinski.

În iunie 2004, cu voia lui Dumnezeu, m-am închinat pentru prima oară la Sfânta icoană şi am cerut de la aceasta tămăduirea ochilor mei, pentru că eram oarbă - o peliculă îmi acoperea ochii, iar medicii nu au putut să-mi stabilească un diagnostic precis; după o săptămână de ungere cu ulei sfinţit de la icoană, pelicula a căzut, astfel încât medicul a putut doar să constate că rămăsese numai o amprentă neînsemnată, ca după un traumatism ocular. În curând, şi această urmă a dispărut.

În august, în acelaşi an, la picioare mi-au apărut mai multe răni – un cancer de piele. Nici un tratament nu mi-a ajutat vreme de trei luni, astfel că în luna noiembrie am mers la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi m-am rugat, în Log, către Maica Domnului, primind vindecare de la untdelemnul sfinţit de la icoana ei. Despre acest fapt mărturisesc înaintea lui Dumnezeu - o minune a vindecării la icoana Maica Domnului de la Kazan.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Moiseeva Olga Gheorghievna, Volgograd)

(Minunile icoanei Maicii Domnului de la Kazan, traducere din limba rusă de Gheorghiţă Ciocioi, Editura Sophia, Bucureşti, pp. 42-43)

Minunile icoanei Maicii Domnului din Kazan

Icoana Maicii Domnului Kazanskaia îl însoţeşte pe credincios, în Rusia, pe întreg parcursul vieţii. E socotită cel mai preţios dar de nuntă - oferit mireselor, în special - în Biserica Rusă. La vestita icoană au alergat întotdeauna nu doar oamenii simpli, ci şi cneji, împăraţi ori mari dregători.

În cinstea ei s-au înălţat sute de biserici şi catedrale. Există mii de cópii - mai vechi ori mai noi - ale acesteia. Tot mai cunoscută, în ultima vreme, a devenit icoana Maicii Domnului Kazanskaia din cătunul Log, regiunea Volgograd…

Kazanskaia din Log

O icoană izvorâtoare de mir. O icoană sângerândă… Oamenii de ştiinţă, după îndelungi examinări, nu au reuşit să explice în vreun anume fel cele întâmplate. O minune, pur şi simplu…

Localnicii sunt de părere că dacă te rogi cu inimă curată înaintea acestei icoane, Maica Domnului îţi ajută.

Alexandru Loban, întâistătătorul bisericii din Log, povesteşte că minunile icoanei Maicii Domnului din Kazan au început în această parohie în urmă cu câţiva ani. Mai întâi, pe icoană au apărut câteva pete roşii, ce se măreau de la o zi la alta. Şi-a dat seama că se petrece o minune. Preotul Alexandru a mers la episcopului locului,

Gherman. A primit canon ca să facă rugăciuni şi acatiste, icoana fiind mutată într-un loc mai ferit. În curând, însă, zvonul despre icoană se va răspândi cu repeziciune, după un prim caz de tămăduire.

Vindecarea Anei Dennisova

Ana Dennisova, o femeie în vârstă, care locuia în Log, s-a ars cu o supă fierbinte. Atât de rău încât pe piele se formase o crustă solidă. În chiar seara când s-a petrecut incidentul, a venit la biserică şi a cerut să fie unsă peste arsură cu untdelemn sfinţit de la candela icoanei Maicii Domnului de la Kazan. Părintele a fost împotriva acestui fapt, amintindu-i că efectul ar putea să fie chiar unul negativ. A fost însă nevoit pur şi simplu să-i ungă mâinile femeii cu untdelemn, la insistenţele acesteia. A doua zi, credincioasa nu mai avea nici urmă de arsură - doar pielea dintre degetele mai avea o nuanţă roşiatică, acolo unde nu reuşise să fie unsă cu untdelemn de la candelă! O istorie destul de convingătoare pentru cei credincioşi: nu doar că icoana se arăta ca un semn de la Dumnezeu, ci prin ea se făceau chiar şi tămăduiri.

Jurnalul de la parohia icoanei sângerânde

Acest caz a fost punctul de plecare pentru slăvirea icoanei ca făcătoare de minuni. Au început pelerinajele… Pentru înregistrarea vindecărilor va fi deschis un jurnal al celor care s-au tămăduit. Toţi cei care prin rugăciunea făcută înaintea icoanei Maicii Domnului au primit ajutor nu sau dat în lături să consemneze în jurnal cele petrecute. Acesta conţine nu unul ori două cazuri de vindecare, ci zeci de întâmplări minunate care au avut loc la icoana Maicii Domnului din satul Log.

Vă prezentăm, mai jos, două cazuri de vindecare, relatate pe larg în acest jurnal, cu menţiunea că vindecările din ultimii ani, petrecute la această icoană sângerândă din Log, vor fi inserate într-o carte despre Icoana Maicii Domnului de la Kazan care a apărut la Editura Sophia din Bucureşti.

O vindecare de orbire

Eu, roaba lui Dumnezeu Olga, am primit tămăduire prin untedelemnul sfinţit de la candela icoanei Maicii Domnului de la Kazan, care se află în Biserica Sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, din satul Log, raionul Ilovlinski, regiunea Volgograd. În iunie 2004, cu voia lui Dumnezeu, m-am închinat pentru prima oară la sfânta icoană şi am cerut de la aceasta tămăduirea ochilor mei, pentru că eram oarbă - o peliculă îmi acoperea ochii, iar medicii nu au putut să-mi stabilească un diagnostic

precis; după o săptămână de ungere cu ulei sfinţit de la icoană, pelicula a căzut, astfel încât medicul n-a putut decât să constate că rămăsese doar o amprentă mică, ca după un traumatism ocular. În curând, şi această urmă a dispărut.

Despre acest fapt mărturisesc înaintea lui Dumnezeu - o minune a vindecării la icoana Maicii Domnului de la Kazan. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi! *(Olga Moiseeva Gheorghievna, Volgograd)*

Rugăciunea către Maica Domnului o salvează pe fiica unei femei dintr-un teribil accident

Eu, roaba lui Dumnezeu Irina, mulţumesc lui Dumnezeu şi mă închin înaintea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Pe data de 4 august 2007, am fost şi m-am rugat în biserică, înaintea icoanei Maicii Domnului din Log, pentru sănătatea celor apropiaţi şi pentru mine, ca să fim feriţi de orice rău. Peste o săptămână, pe data de 11 august, fiica mea mai mică a suferit un teribil accident de maşină. Din maşină a rămas doar spatele capotei, însă fiica mea şi prietenii ei s-au ales doar cu zgârieturi, cu răni uşoare şi cu câteva vânătăi. Astăzi, 16 august, am venit din nou ca să mă închin Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi să-i mulţumesc pentru salvarea fiicei mele… *(Irina Abakumova, Astrahan, 16.08.2007)*

Din mărturiile părintelui Ciprian Stanca, parohul bisericii „Sfântul Haralambie" din Constanța, unde se păstrează copia icoanei Maicii Domnului din Kazan, Rusia:

„Atunci când vorbim despre Maica Domnului și despre icoana Maicii Domnului pe care noi o avem primită la Constanța tot printr-o minune a ei. O dorință mare de a mea, de a avea o icoană, care atunci când am văzut-o m-a copleșit cu frumusețea și puritatea pe care o simți atunci când te uiți la această icoană. De fiecare dată când intru în biserică văd cât de mult această icoană îi bucură pe creștinii care se închină la ea.

Odată au venit doi tineri foarte supărați unul pe altul și când au ajuns în biserică, iar înainte de a vorbi cu ei le-am spus să se închine la Maica Domnului. Apoi, soția a zis: Părinte mi-a trecut, pentru tot ce mi-a făcut îl iert. Aceasta a fost din minunile care m-a impresionat imediat ce a ajuns icoana Maicii Domnului la noi, la biserica Sfântul Haralambie de Constanța.

După aceea mi-au povestit cât de mult s-au certat și că nu se înțelegeau deloc și astzi, acei tineri vin și spun că această icoană a Maicii Domnului face parte din familia lor, că ea i-a împăcat, că ea le-a trimis gând bun și i-a luminat. Sunt foarte

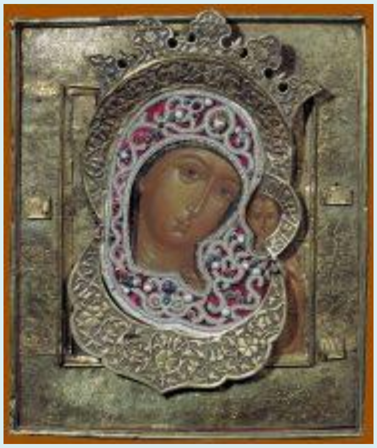
multe minuni pe care Maica Domnului le săvârșește cu noi toți, cei care ne punem încrederea curată în fața ei.

Încă o minune care m-a impresionat foarte tare a fost aceea, când iarăși, doi tineri jurnaliști, ea de 42 de ani și el de 43, nu puteau să aibă copii. Rugându-se la această icoană, după un an de zile au venit le-a dăruit Domnul un copil. Astăzi, au deja doi copii.

Îndemnăm pe toți credincioșii să vină cu inimă curată, cu sufletul curat, cu nădejde tare că Maica Domnului îi va asculta și va duce rugăciunea lor înaintea lui Dumnezeu pentru a le rezolva toate problemele pe care le au fiecare dintre ei în familiile și în viața lor.”

Sursa:
https://ortodox.md/vindecare-prin-rugaciune-la-icoana-maicii-domnului-kazanskaia/?fbclid=IwAR3wqhKqc0bNivncCBwjLllVrNgo4dvSaSCi2XNid6rR062e4smHwuDfjlk

Prot. Ştefan Râmbu - Despre icoana Maicii Domnului “Kazanskaia”

Cinstirea icoanei Maicii Domnului ,,Kazanskaia”, care se face cu multă evlavie şi foarte solemn, mai ales la ruşi, dar şi la alte popoare ortodoxe, pe 22 octombrie / 3 noiembrie, a fost stabilită în semn de recunoștință şi de mulţumire faţă de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, pentru salvarea Moscovei și a Întregii Rusii de invazia poloneză din 1612, tocmai prin mijlocirea Maicii Domnului.

Perioada de la sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea este cunoscută în istoria Rusiei ca „epoca necazurilor”. Țara suferea de pe urma atacurilor armatei poloneze care batjocorea credința ortodoxă, jefuind și arzând biserici, orașe și sate. Prin înșelăciune au reușit să cucerească până și Moscova.

Ca răspuns la îndemnul părintesc al Sfântului Ermoghen, pe atunci patriarh, poporul rus s-a ridicat în apărarea pământului său natal, dar mai ales în apărarea credinţei dreptmăritoare şi a sfintelor biserici pentru a nu fi pîngărite.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan a fost trimisă armatei condusă de cneazul Dimitrie Pojarski.

Iar pe 22 octombrie 1612, armata rusă, cu ajutorul Maicii Domnului, a eliberat Moscova de polonezi.

Cneazul Dimitrie Pojarski a construit o catedrală în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan în Piața Roșie din Moscova, unde a așezat icoana.

Imediat au început să circule copii ale icoanei, iar în 1811 a fost sfințită catedrala din Sankt Petersburg cu hramul icoana Maicii Domnului din Kazan.

În 1649 a fost instituită o sărbătoare în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan. Până în zilele noastre, această icoană este cinstită de către poporul rus.

O copie a renumitei icoane a Maicii Domnului din Kazan a ajuns în Portugalia şi apoi în proprietatea papei Ioan Paul al II-lea, care a returnat-o Rusiei în 2004, după ce ani de-a rândul s-a rugat înaintea ei, în propria reședință. Această icoană a fost așezată înCatedrala Icoanei - Kremlin. În urma expertizelor, ea este datată din 1730.

Această icoană, ca şi multe altelea, săvîrşeşte minuni chiar şi în zilele noastre, celor cărora i se închină cu evlavie şi îi cer cu smerenie şi dragoste sfîntul ei ajutor.

Ca argument la cele spuse şi pentru convingerea celor îndoielnici în puterea de ajutorare a Maicii Domnului prin sfintele ei icoane, vom reda în continuare două din multele minuni săvârşite prin icoana „Kazanskaia”. Iată două din aceste minuni.

***

Eu, roaba lui Dumnezeu Olga, am primit tămăduire de la untdelemnul din candela icoanei Maicii Domnului din Kazan, care se află în Biserica Sfinții apostoli Petru și Pavel, din satul Log, raionul Ilovlinski.

În iunie 2004, cu voia lui Dumnezeu, m-am închinat pentru prima oară la sfânta icoană și am cerut de la aceasta tămăduirea ochilor mei, pentru că eram oarbă - o peliculă îmi acoperea ochii, iar medicii nu au putut să-mi stabilească un diagnostic precis; după o săptămână de ungere cu ulei sfințit de la icoană, pelicula a căzut, astfel încât medicul a putut doar să constate că rămăsese numai o amprentă neînsemnată, ca după un traumatism ocular. În curând, și această urmă a dispărut.

În august, în același an, la picioare mi-au apărut mai multe răni - un cancer de piele. Nici un tratament nu mi-a ajutat vreme de trei luni, astfel că în luna noiembrie am mers la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și m-am rugat, în Log, către Maica Domnului, primind vindecare de la untdelemnul sfințit de la icoana ei.

Despre acest fapt mărturisesc înaintea lui Dumnezeu - o minune a vindecării la icoana Maicii Domnului de la Kazan.

Icoana Maicii Domnului din Kazan (Kazanskaia)

Icoana Maicii Domnului din Kazan, ce a fost returnată Rusiei de către Papa Ioan Paul al II-lea

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Icoana Maicii Domnului din Kazan este prăznuită pe 8 iulie și 22 octombrie.

Sărbătoarea icoanei Maicii Domnului din Kazan, de pe 22 octombrie, a fost stabilită în semn de recunoștință pentru salvarea Moscovei și a întregii Rusii de invazia poloneză din 1612, prin mijlocirea Maicii Domnului.

Perioada de la sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea este cunoscută în istoria Rusiei ca „epoca necazurilor". Țara suferea de pe urma atacurilor armatei poloneze care batjocorea credința ortodoxă, jefuind și arzând biserici, orașe și sate. Prin înșelăciune au reușit să cucerească până și Moscova. Ca răspuns la apelul prea fericitului patriarh Ermoghen (12 mai), poporul rus s-a ridicat în apărarea pământului său natal. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan a fost trimisă armatei conduse de cneazul Dimitrie Pojarski.

Sfântul Dimitrie, mitropolitul Rostovului (28 octombrie), în predica sa din ziua prăznuirii arătării icoanei Maicii Domnului din Kazan (8 iulie), a zis: „Maica Domnului a eliberat de la nenorocire și durere nu doar pe cei drepți, ci și pe cei păcătoși de asemenea. Dar care păcătoși? Cei care se întorc la Tatăl Ceresc precum fiul risipitor, bătându-și pieptul lor precum vameșul și plâng la picioarele lui Hristos, precum femeia cea păcătoasă care a spălat picioarele Lui cu lacrimile ei, și le-a șters cu părul capului; și se mărturisesc Lui precum tâlharul pe cruce. Sunt astfel de păcătoși cărora Preasfânta Născătoare de Dumnezeu le acordă atenție și se grăbește pentru a-i ajuta, izbăvindu-i de la nenorociri mari și dureri”.

Știind că au suferit astfel de nenorociri pentru păcatele lor, întreaga națiune și oastea au ținut post trei zile. Cu rugăciune, ei s-au întors la Domnul și la pururea Fecioara pentru ajutor. Rugăciunea le-a fost ascultată.

Sfântul Serghie de Radonej s-a arătat Sfântului Arsenie (care a devenit ulterior episcop de Suzdal), spunându-i că Moscova va fi eliberată, dacă oamenii se vor ruga în continuare Maicii Domnului.

Pe 22 octombrie 1612, armata rusă a eliberat Moscova de polonezi. Cneazul Dimitrie Pojarski a construit o catedrală în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan în Piața Roșie din Moscova, unde a așezat icoana. Imediat au început să circule copii ale icoanei, iar în 1811 a fost sfințită catedrala din Sankt Petersburg, purtând hramul icoanei Maicii Domnului din Kazan.

În 1649 a fost instituită o sărbătoare în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan. Până în zilele noastre, această icoană este cinstită de către poporul rus.

O copie a renumitei icoane a Maicii Domnului din Kazan a ajuns în Portugalia și apoi în proprietatea Papei Ioan Paul al II-lea, care a returnat-o Rusiei în 2004, după ce ani de-a rândul s-a rugat înaintea ei, în propria reședință. Această icoană a fost așezată în Catedrala Icoanei - Kremlin. În urma expertizelor, ea este datată din 1730.

Pr. Silviu Cluci - Biserica Maicii Domnului „Kazanskaia”, de la Mănăstirea Muntele din Ein Karem

Biserica cu hramul icoanei Maicii Domnului din Kazan nu este de mari dimensiuni. Partea altarului are o formă pentagonală, iar în faţeta centrală are o fereastră dublă. Înălţimea absidei este puţin mai mică decât cea a ansamblului. Cupola absidei este polifaţetată la exterior.

Lângă peretele exterior al bisericii, în partea de vest, de-a dreapta intrării, se află o piatră adusă din locul unde, conform tradiţiei, a avut loc prima predică a Sfântului Ioan Botezătorul.

În această biserică este aşezată spre închinare icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan, pictată în secolul al XX-lea de monahia Serghia de la Mănăstirea Muntele.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Muntele (Gornenski) din Ein Karem

Începuturile Mănăstirii Muntele din Ein Karem sunt legate de crearea Misiunii Bisericeşti Ruse din Ierusalim în anul 1847 şi numirea arhimandritului Antonie (Kapustin) ca şef al misiunii în anul 1869.

Arhimandritului Antonie - ctitorul mănăstirii

Încă din momentul numirii sale în postul de şef al Misiunii Spirituale Ruse, Arhimandritul Antonin s-a gândit să achiziţioneze o proprietate la Ein Karem. Cu sprijinul ministrului cumunicaţiilor, P.P. Melnikov, în anul 1869 la Petersburg s-a organizat un comitet pentru adunarea de mijloace, care au fost trimise apoi în Palestina. Din lista donatorilor fac parte nume importante, personalităţi ale Rusiei din perioada respectivă, întreprinzători şi a binefăcători, dar şi simpli credincioşi ruşi. Banii au fost adunaţi, iar la 16 februarie 1871 s-a întocmit actul de vânzare-cumpărare, confirmat oficial în luna octombrie 1873. Ulterior, arhimandritul Antonin a mai achiziţionat câteva terenuri, care au intrat treptat în teritoriul Mănăstirii Muntele.

Achiziţionarea de pământuri în Ein Karem nu a fost decât un prim pas în organizarea aici a unei mănăstiri ruseşti, deoarece era necesară rezolvarea seriei de probleme de natură canonică şi diplomatică.

Primele construcţii

În perioada 1880-1883 s-a constituit treptat centrul spiritual din Ein Karem. La început, s-a deschis o capelă provizorie, care a funcţionat un timp într-un cort din grădină, în timpul iernii aceasta fiind mutată în clădirea Misiunii Spirituale Ruse. Odată cu începutul activităţilor lăcaşului provizoriu, a început căutarea unui loc pentru construirea unei biserici permanente.

Arhimandritul Antonin a găsit acest loc pe terasa inferioară de pe una din pantele abrupte ale muntelui care se afla pe pământurile cumpărate de el. El a realizat personal planul viitoarei biserici şi al clopotniţei. Construcţia a fost încredinţată unui grup de zidari sub conducerea de Ilias Djiries. Ridicarea lăcaşului a durat timp de trei ani. Clopotniţa a fost aşezată separat, ceva mai sus pe panta dealului.

La 14 februarie 1883, noua biserică a fost sfinţită de arhimandritul Antonin cu cinul mic, în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan.

Arhimandritului Antonin voia ca toată panta colinei să fie populată de monahiile rusoaice care doreau să rămână în Ţara Sfântă până la sfârşitul vieţii lor.

Mănăstirea fusese gândită în chilii, adică unul care să nu fie legat de un tipic sever de viaţă de obşte, „fără stareţă, fără trezorerie, fără formalităţi de rang şi altele asemenea”. Deja la sfârşitul anilor ’80 la Mănăstirea Muntele erau 14 asemenea case, iar la mijlocul anilor 1890 existau treizeci de case, cu peste 80 de vieţuitoare.

Arhimandritul Leonid şi noua biserică

Înfiinţarea oficială a Mănăstirii Muntele a avut loc după moartea arhimandritului Antonin (†1894), odată cu instalarea noului şef al Misiunii Spirituale Ruse, arhimandritul Rafail (Truhin). Cu anumite amendamente, regulile mănăstirii au fost confirmate prin hotărârea Sfântului Sinod din 24 iulie 1898. Această dată se consideră data de înfiinţare a mănăstirii.

Secolul al XX-lea a început pentru mănăstire cu multe speranţe. În perioada arhimandritului Leonid (Senţov), au apărut peste 20 de căsuţe-chilii, destinate să fie locuinţe pentru surorile din mănăstire, un arhondaric pentru două sute de

pelerini, clădirea trapezei, precum şi construcţii cu destinaţie gospodărească: un grajd, o presă de ulei, o hulubărie şi o prisacă. Tot atunci au fost create ateliere proprii de pictură de icoane şi de broderie cu aur. S-au păstrat până astăzi icoanele pictate de surori sau broderiile cu perle şi mărgele.

Arhimandritul Leonid a susţinut energic construcţia unui lăcaş mai încăpător la Mănăstirea Muntele, şi a făcut mai multe eforturi în acest sens. Noul lăcaş din Mănăstirea Muntele a fost început în anul 1910, în numele Sfintei Treimi. Însă viitorul aşteptat în primii ani din secolul al XX-lea nu s-a adeverit.

Încercări şi biruinţe

Mănăstirea Muntele, asemenea întregii Palestine ortodoxe şi Bisericii Ortodoxe Ruse, urma să treacă prin grele încercări. Activitatea de construcţie susţinută şi scăderea numărului de vieţuitoare din Mănăstire au dus mănăstirea la o criză financiară gravă. Însă acesta nu a fost decât începutul.

În anul 1914, toate instituţiile ruseşti din Ţara Sfântă au fost închise, iar cei care slujeau acolo au fost fie evacuaţi, fie internaţi, încăperile fiind ocupate de trupele turceşti. Monahiile de la Mănăstirea Muntele, cu excepţia celor bătrâne şi neputincioase, au plecat în Alexandria, unde au rămas până la sfârşitul războiului. La scurt timp după aceasta, fostele domenii canonice ale Sfântului Sinod al Imperiului Rus din Palestina au ajuns în jurisdicţia Bisericii Ortodoxe Ruse din Străinătate. Mănăstirea a revenit sub jurisdicţia Patriarhiei Moscovei în anul 1948, însă nu a existat posibilitatea de a încheia construcţia noii biserici.

Abia pe 28 octombrie 2007, la peste 97 de ani de la aşezarea pietrei de temelie, catedrala din Mănăstirea Muntele a fost sfinţită.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Optina - Rusia

Începuturile Mănăstirii din Pustia Optina se pierd în negura vremii. Nu se ştie încă data exactă a întemeierii actualei mănăstiri isihaste. Primele informaţii de încredere despre Mănăstirea Optina se referă la perioada din timpul domniei lui Mihail Feodorovici. Potrivit izvoarelor din acea perioadă, mănăstirea avea doar o singură biserică din lemn, cu hramul Intrării Maicii Domnului în Biserică, şi şase chilii, tot din lemn. Obştea număra 12 vieţuitori, în frunte cu ieromonahul Teodoret. Mănăstirea era împrejmuită de un gard solid de lemn.

În urma reformelor iniţiate de Petru cel mare la începutul secolului al XVIII-lea, mica mănăstire, care nu dispunea de mijloace suficiente, a fost închisă în anul 1724. Doi ani mai târziu, boierii Ardatov şi Shepelev au mijlocit pentru redeschiderea ei.

Stareţul Avraamie

La sfârşitul veacului al XVIII-lea, în timpul stareţului Avraamie, în mănăstire au apărut multe clădiri din piatră: o clopotniţă cu trei niveluri, Catedrala Kazanski şi o biserică în cinstea icoanei Maicii Domnului din Vladimir, din incinta bolniţei. Pentru călugări s-au construit chilii noi și nu departe de ele s-a amenajat o livadă minunată.

După ce a reconstruit mănăstirea şi a consolidat viaţa şi rânduielile ei, stareţul Avraamie a contribuit la înflorirea ei duhovnicească şi la apariția referirii consacrate „stareţii de la Optina”.

Ridicarea Schitului „Sfântul Ioan Botezătorul”

Începând cu anul 1820, datorită numărului din ce în ce mai mare de pelerini, episcopul Filaret Amfiteatrov a hotărât ca lângă mănăstire să fie construit un schit special, unde să vieţuiască netulburaţi de nimeni cei care hotărâseră să se dedice în întregime rugăciunii. Pe 4 februarie 1822 a fost sfinţită biserica schitului, închinată Sfântului Ioan Botezătorul. Primul îndrumător al schitului a fost cuviosul Moise, care a venit la Optina în anul 1811 ca ucenic la părintele Atanasie, unul dintre „pustnicii pădurii”.

Perioada marilor stareţi de la Optina

Odată cu stareţul Moise începe o nouă etapă în istoria Optinei, căci anume în timpul lui a luat naştere curentul „stareţilor”. Începând cu primele decenii din secolul al XIX-lea şi continuând până în plină perioadă ateistă - secolul XX, Sfinţii Stareţi Optineni au făcut din acest loc pustiu şi uitat de lume un izvor de spiritualitate isihastă, pentru întreaga Rusie și nu numai.

La iniţiativa Părintelui Macarie de la Optina, mănăstirea a început o amplă lucrare misionară în Biserica Ortodoxă Rusă, prin publicarea de scrieri patristice.

Mulţimile de credincioşi băteau drumul Optinei în mod regulat, îndrumările stareţilor de aici fiind adevărate izvoare cu apă vie. Printre cei care şi-au găsit odihna în această Pustie se numără şi personalităţi precum: Nicolai Gogol, Ivan Turgheniev, Feodor Dostoievski, Vasile Zhukovsky şi Vasile Rozanov.

Revoluţia bolşevică şi închiderea mănăstirii

Începând cu anul 1917, odată cu resimţirea urmărilor revoluţiei bolşevice, călugării din Optina nu au mai reuşit să ţină pasul cu înaintaşii lor în privința tiparului de carte. Mănăstirea este închisă şi călugării sunt alungaţi. O mână de călugări vor reuşi să mai ajute şi de acum înainte mănăstirea, lucrând ca agricultori. Însă nici acest ajutor nu a rezistat mult, căci în scurt timp toţi au fost împrăştiaţi, murind în exil, în închisori şi în lagăre de muncă. Mai toate clădirile mănăstirii au început să se ruineze, multe fiind chiar demolate. Ultimul egumen al mănăstirii din Pustia Optina a fost martirizat în Tula, la data de 27 decembrie 1938. Mănăstirea a fost

preluată de NKVD şi încadrată în sistemul Gulag. Puţin mai târziu, unele dintre clădirile mănăstirii au fost dărâmate, în timp ce catedrala centrală a fost transformată în muzeu al literaturii.

Reînvierea sihăstriei de la Optina

Optina a fost redată Bisericii în anul 1987, în ajunul împlinirii unui mileniu de la creştinarea Rusiei. La scurt timp, aici au început lucrările de reconstrucţie a mănăstirii, a caselor şi a clădirilor unde urmau să fie amenajate ateliere. Pe data de 3 iunie 1988 s-a oficiat prima Liturghie în biserica de la intrare, cu hramul icoanei Maicii Domnului din Vladimir. La câteva zile de la acest eveniment a avut loc actul de canonizare a cuviosului Ambrozie, eveniment ce a devenit prima mare sărbătoare din istoria modernă a Optinei.

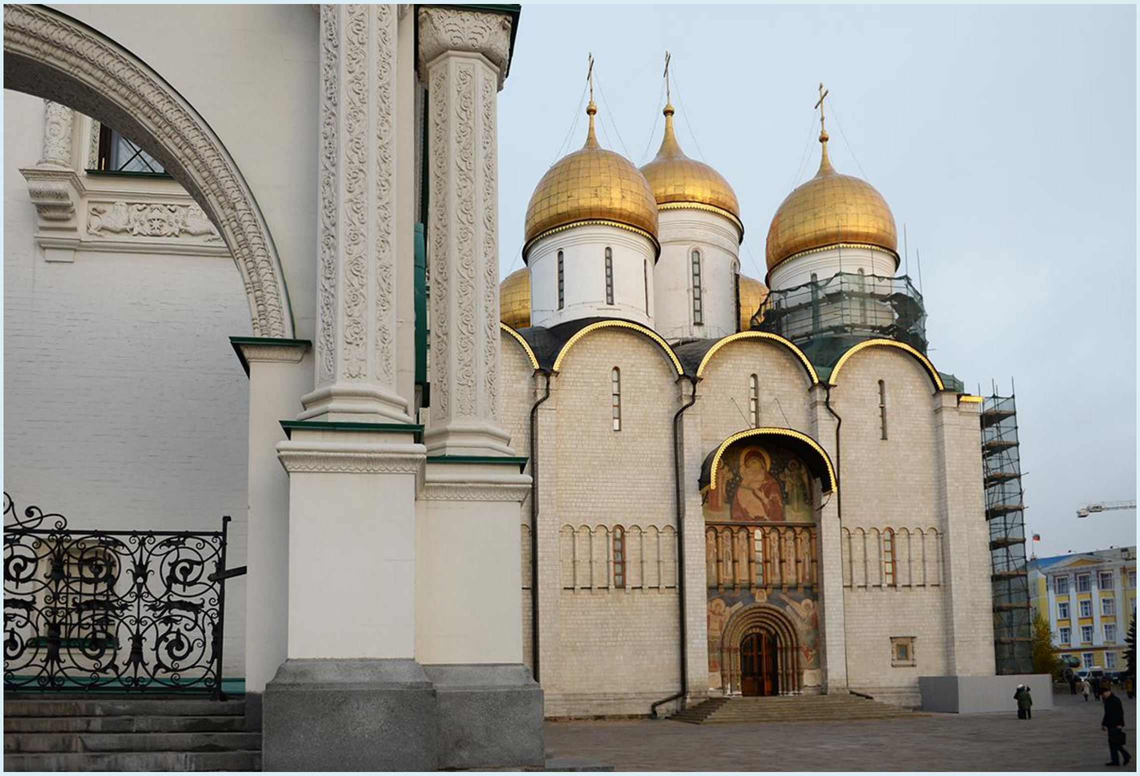

Mănăstirea, în prezent

În prezent, Pustia Optina este cea mai mare şi cea mai renumită mănăstire din Rusia. Ea a devenit stavropighie, adică este condusă în mod nemijlocit de Patriarh, care este considerat şi stareţul ei. Optina numără în jur de o sută de vieţuitori.

În fiecare an la Optina vin mii de pelerini. Rămân actuale cuvintele rostite cândva de cuviosul Iosif de la Optina: „Cel care ajunge la Optina, după propria nevoie, va simţi neapărat mila lui Dumnezeu şi rugăciunile Sfinţilor Părinţi Lev, Macarie, Ambrozie și ceilalți. Ei i-au crescut şi i-au educat duhovniceşte pe mulţi, pregătindu-i astfel pentru Patria Cerească. Sfinţii nu încetează să-i hrănească duhovniceşte şi să-i crească pe cei care vin să se închine la sfintele lor moaşte”.

Catedrala Patriarhală „Adormirea Maicii Domnului” din Kremlin, Moscova

Icoane

Această icoană a Maicii Domnului cu Pruncul este unică prin faptul că în ea este reprezentată o singură mână, cea a lui Hristos care binecuvântează. Mâinile Maicii Domnului şi mâna stângă a Mântuitorului nu sunt vizibile, ci se află sub veşminte.

МР
ѲУ
О
Ѡ
Н

МР ѲУ
ІС ХС
Ѡ
О
Н
Каза́нская

МР ѲУ
ІС ХС
ikonotvorenie.livemaster.ru

Maica Domnului din Kazan

ΜΡ
ΘΥ

ΜΡ
ΘΥ
ΙC
XC
Ω
Ν

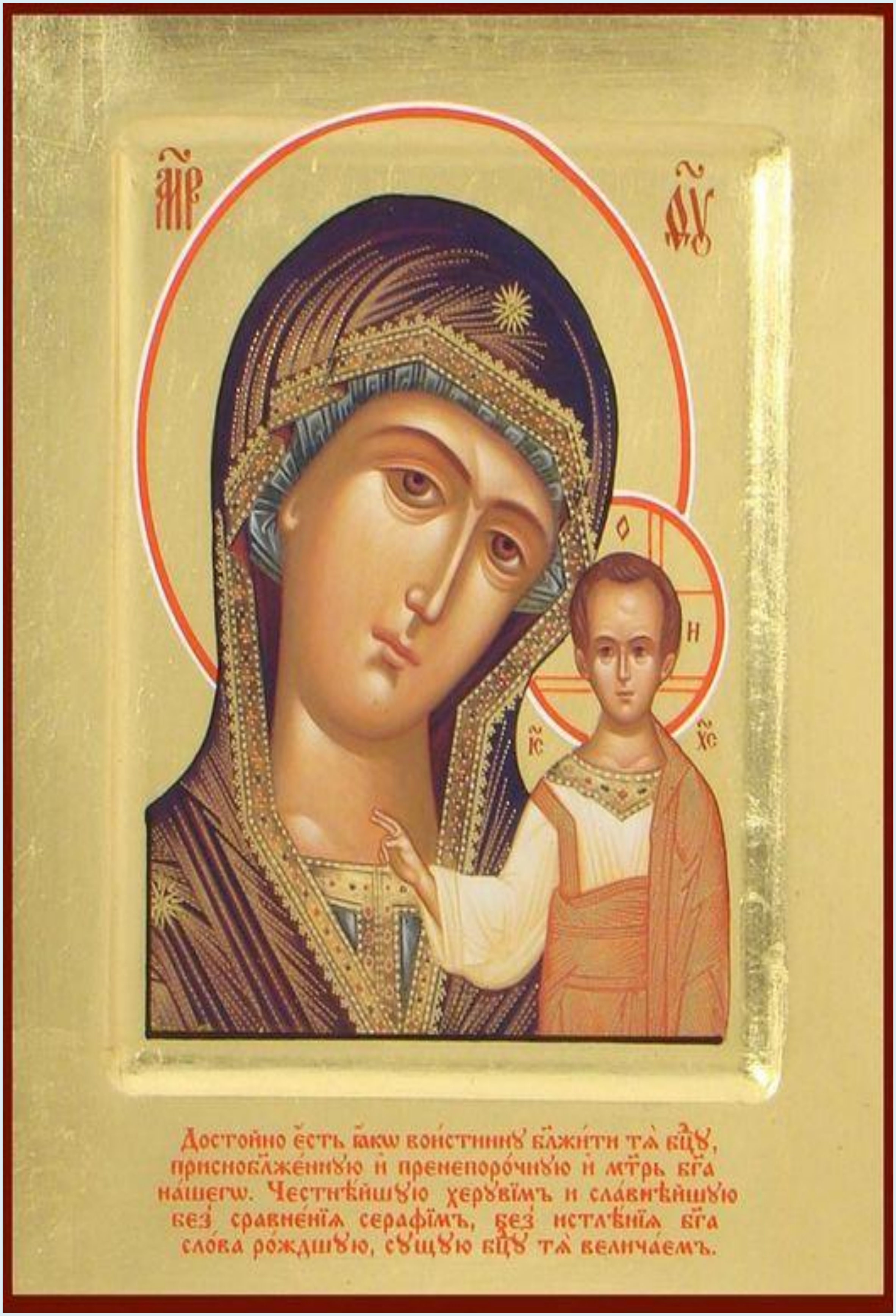

ΜΡ
ΘΥ
ΙC
ΧC
ω
Ν

МР ѲУ
ІС ХС
ѠБРАЗ ПРЕ БЦЫ КАЗАНСКІѦ

МР ѲУ
ІС ХС
ѠБРАЗ ПРЕСТЫМ БЦЫ КАЗАНСКІЙ

Достойно есть яко воистинну блажити тя Бцу,
присноблаженную и пренепорочную и мтрь Бга
нашего. Честнейшую херувим и славнейшую
без сравнения серафим, без истления Бга
слова рождшую, сущую Бцу тя величаем.

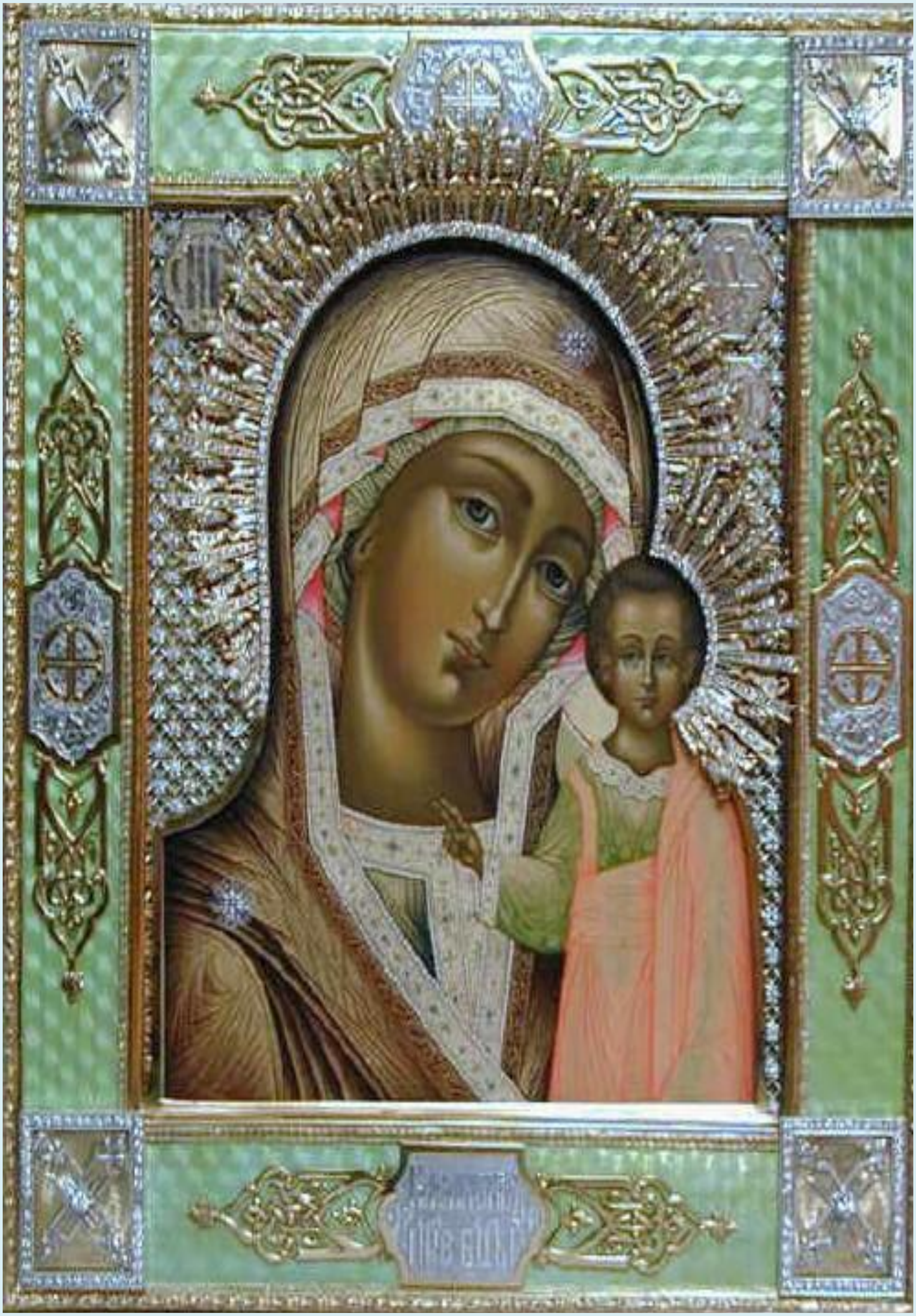

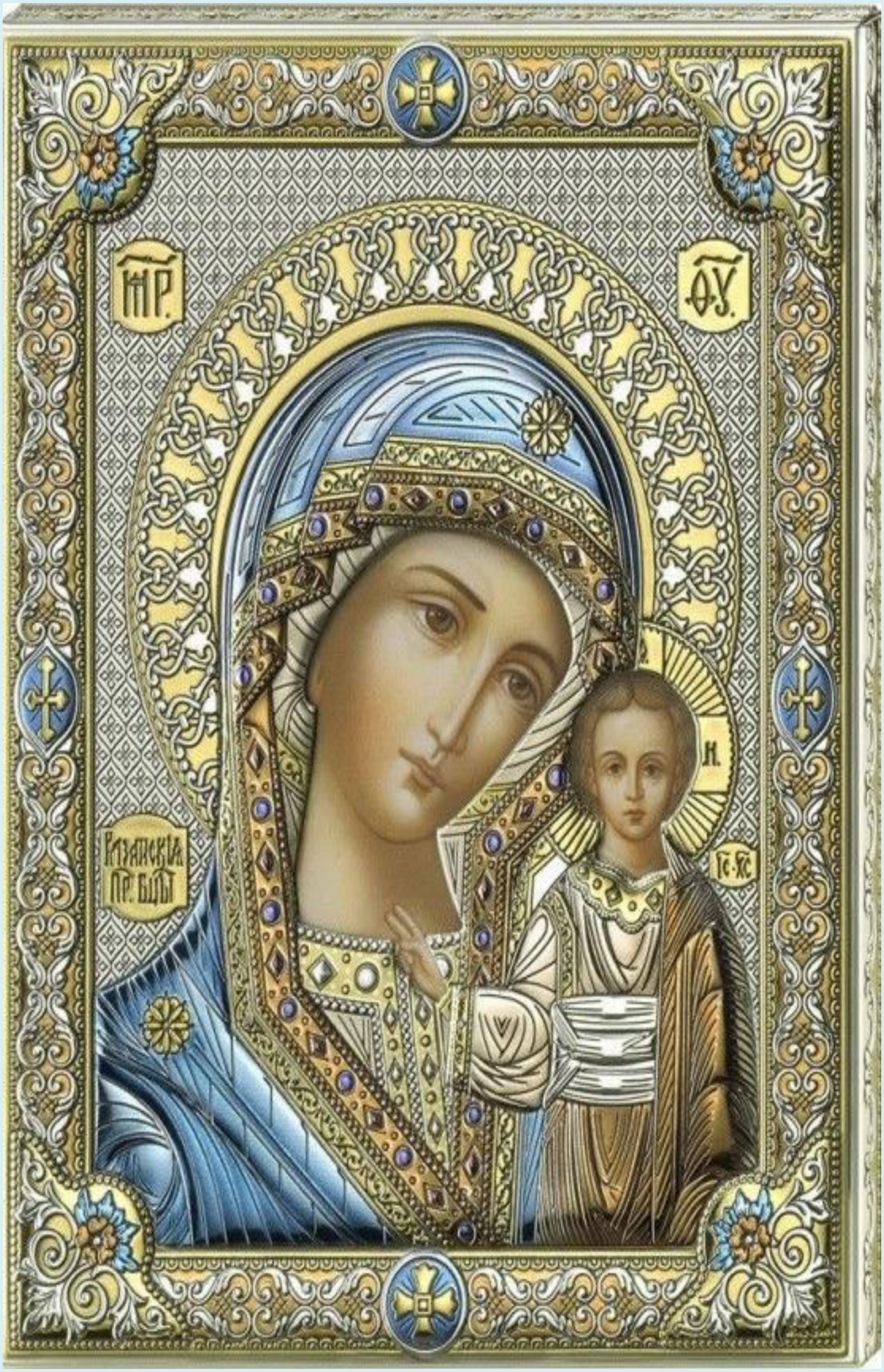

КАЗАНСКІЯ ПР. БЦЫ

КОПІА

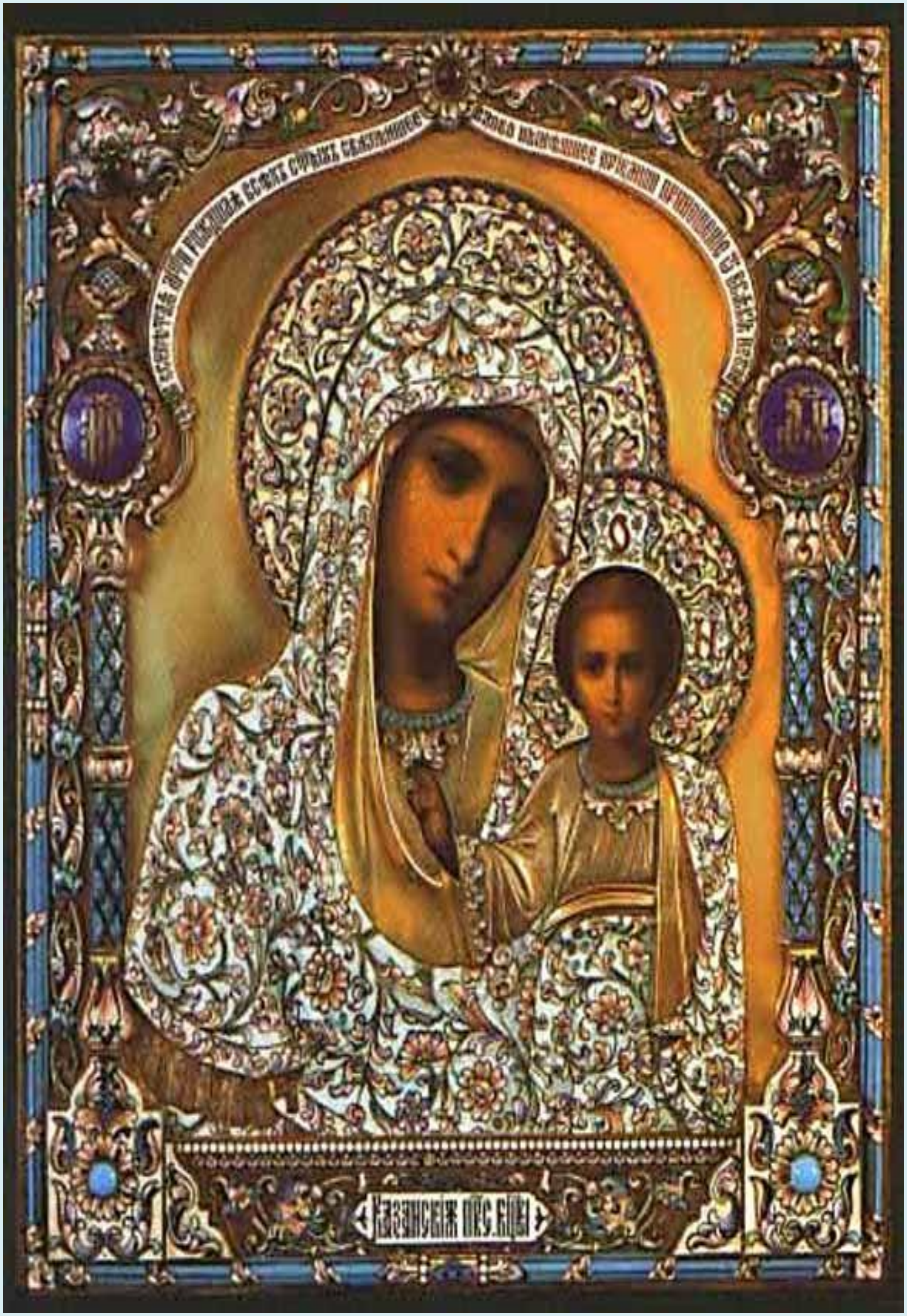

МР
ѲУ
ІС ХС

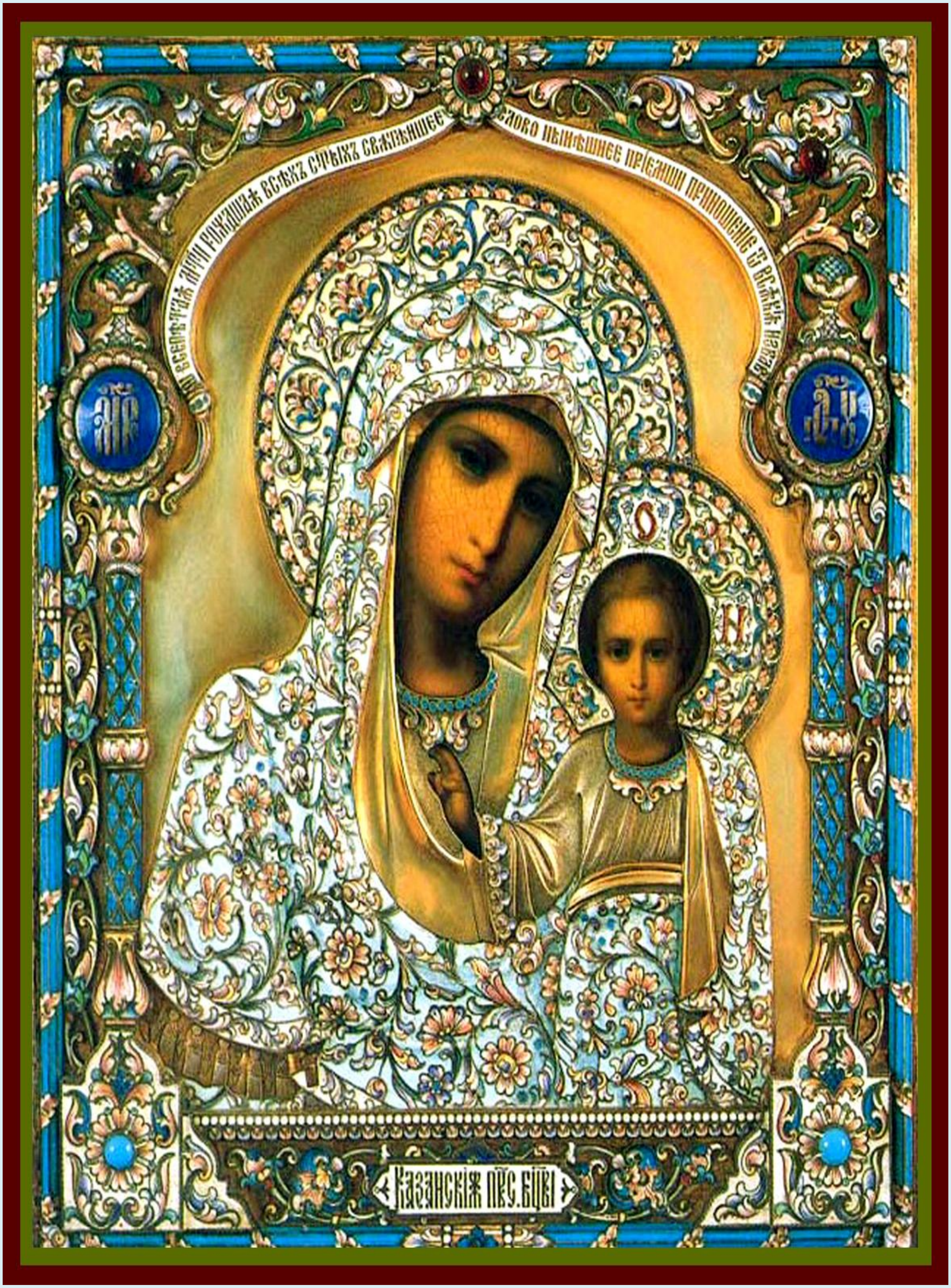

МР
ѲУ
КАЗАНСКІЯ
ПР. БЦЫ
ІС·ХС

КАЗАНСКІЯ ПР. БЦЫ.

Казанскїѧ Прс. Бцы

www.ikona2.info

www.ikona2.info

www.ikona2.info

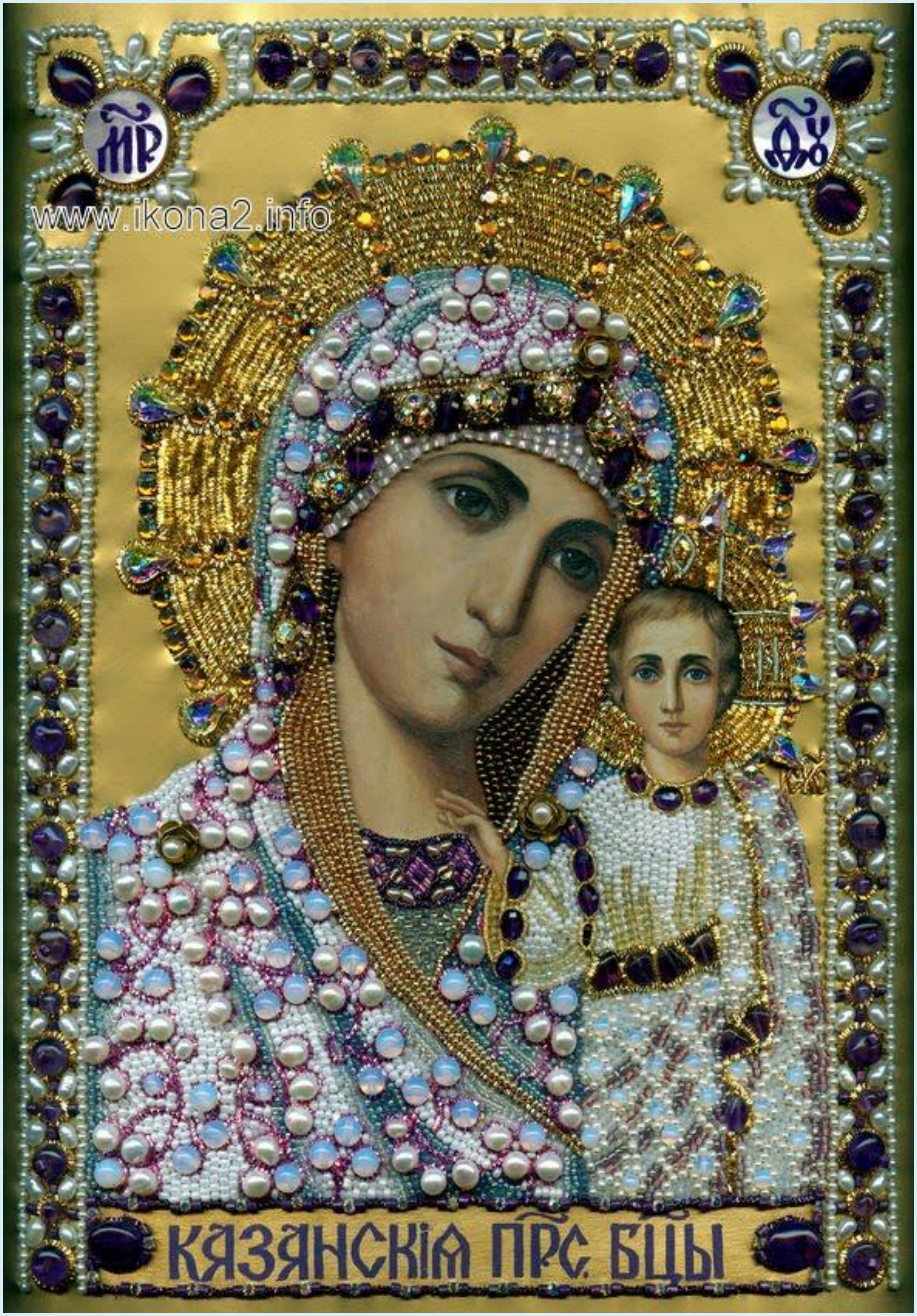

www.ikona2.info

www.ikona2.info
МР
ѲУ
ІС ХС

www.ikona2.info

МР ѲУ
www.ikona2.info
ІС ХС
КАЗАНСКІѦ ПРСТЫѦ БЦЫ

МР
ѲУ
www.ikona2.info
КѦЗѦНСКІѦ ПРС. БЦЫ

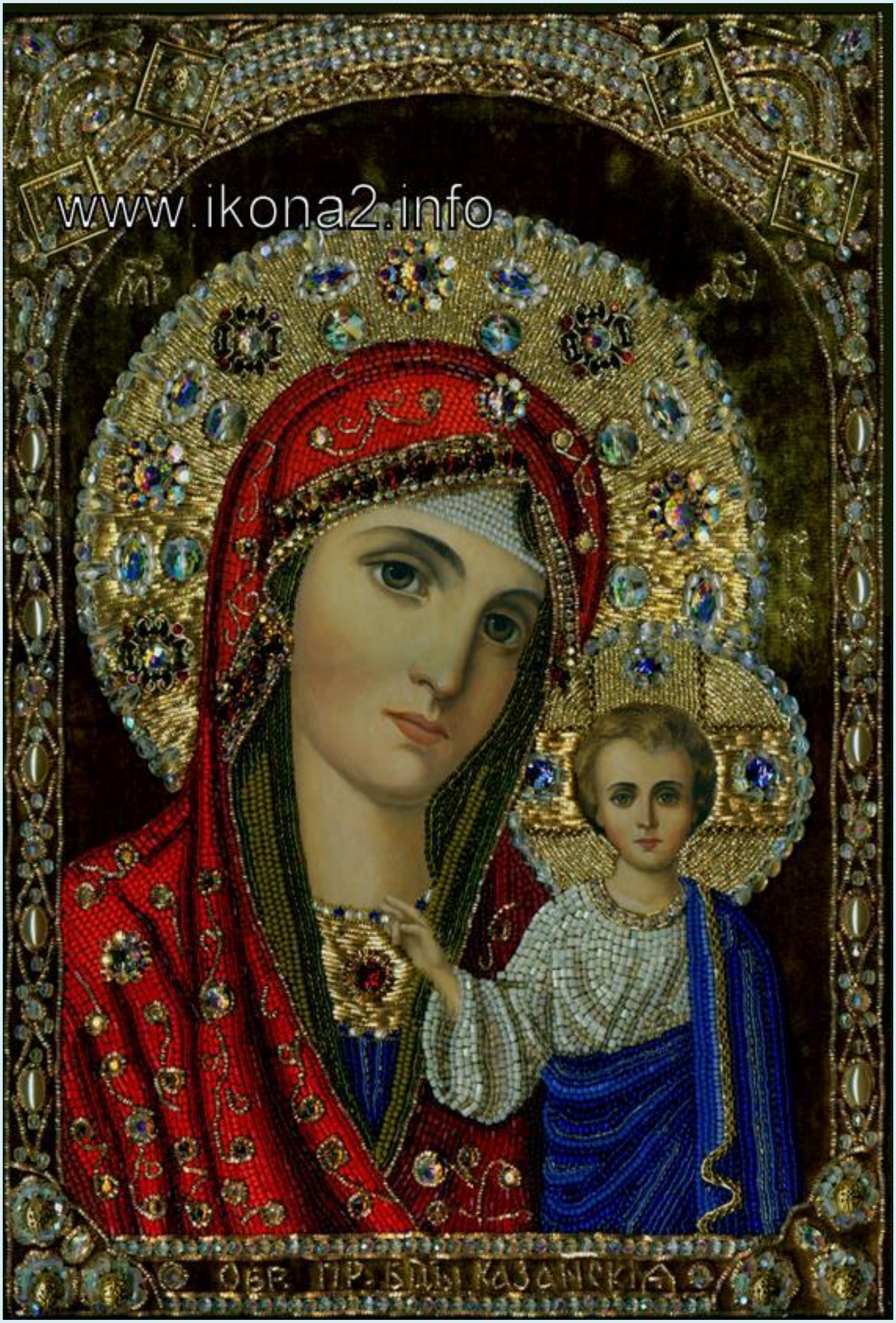

www.ikona2.info
КАЗАНСКІѦ ПР. БЦЫ

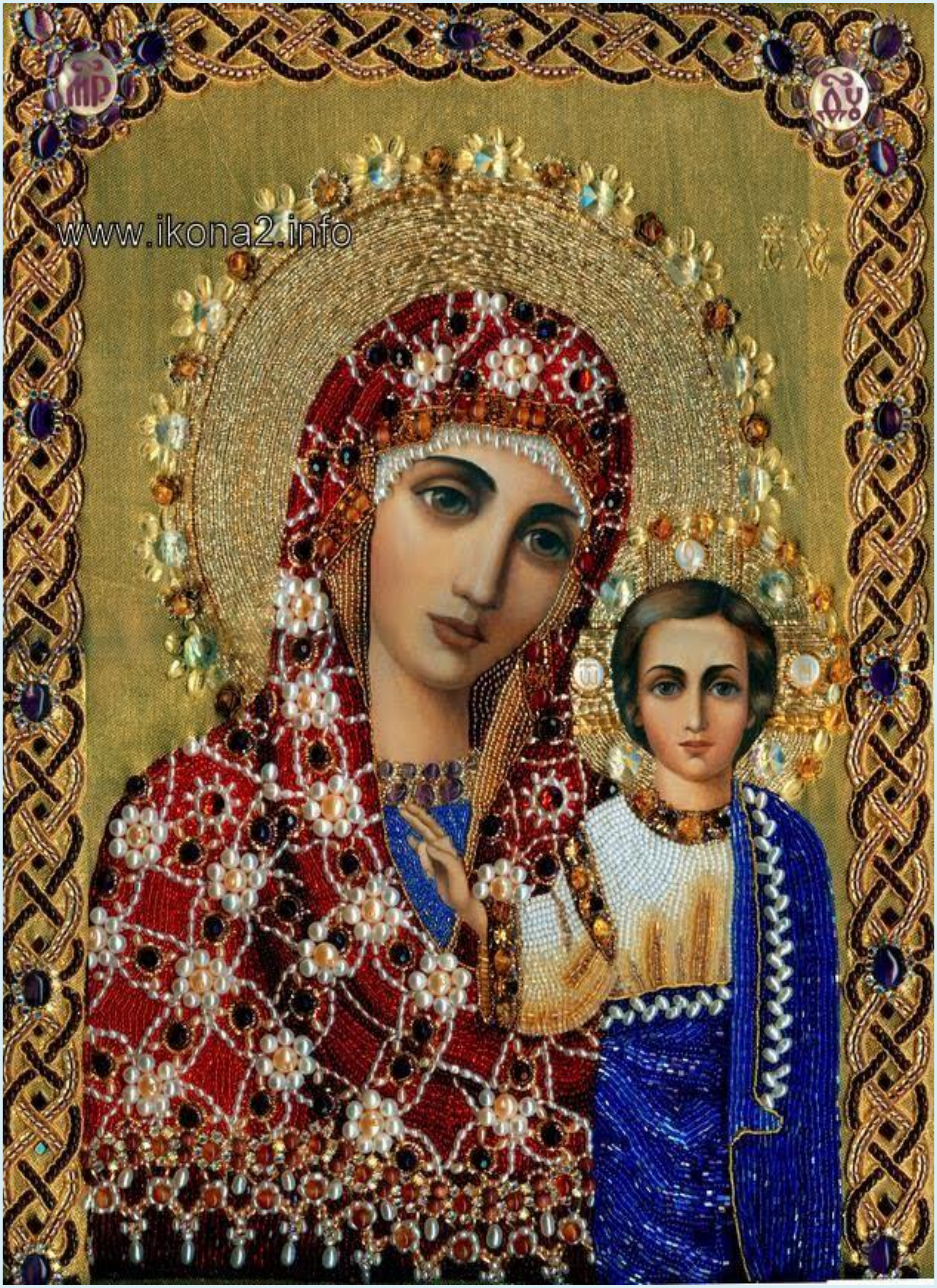

МР
ѲУ
www.ikona2.info
КАЗАНСКІѦ

www.ikona2.info
МР ѲУ
ІС ХС

www.ikona2.info
ОБР. ПР. БЦЫ КАЗАНСКIА

www.ikona2.info

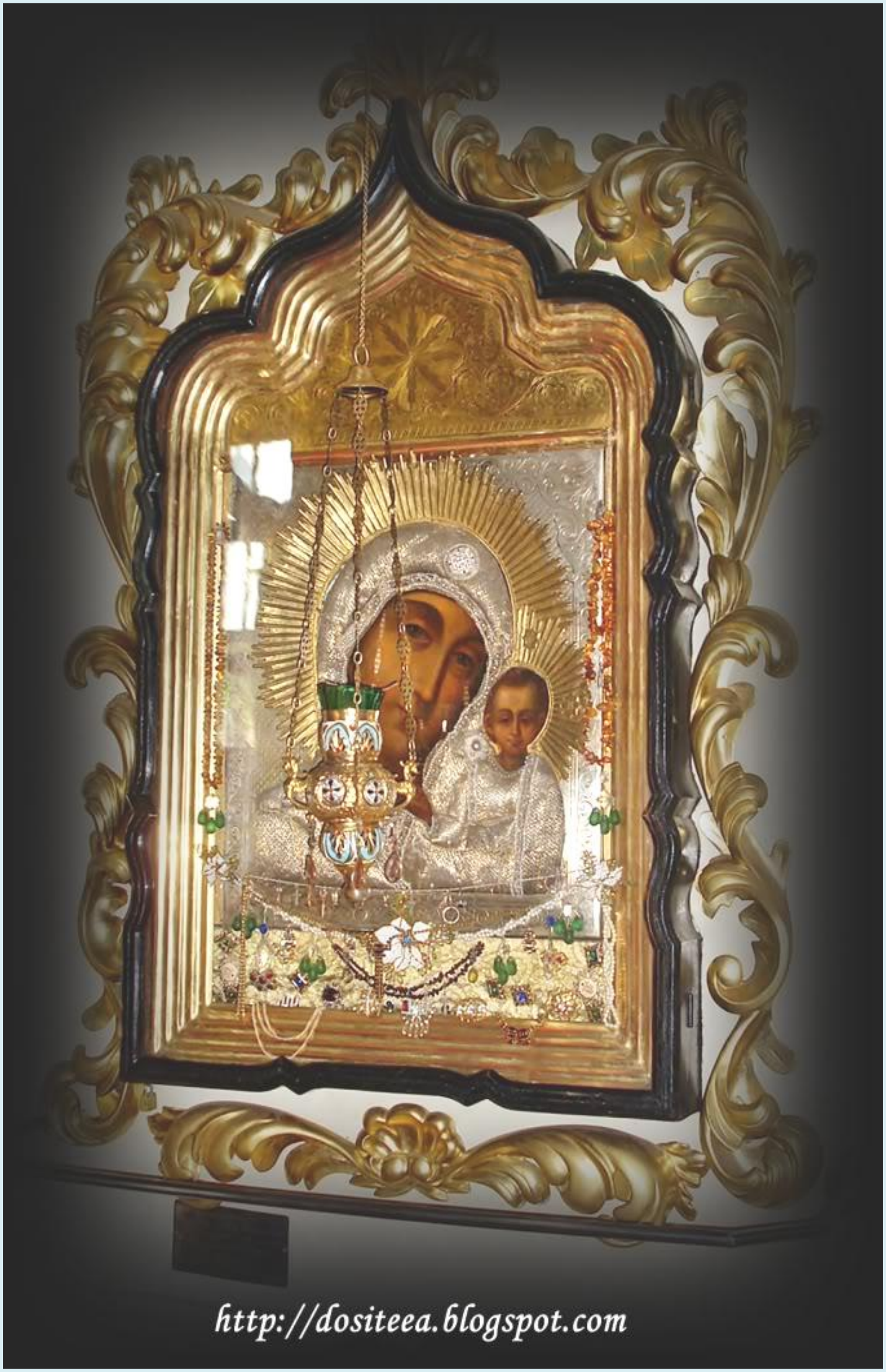

www.ikona2.info

МР
ѲУ
ІС·ХС

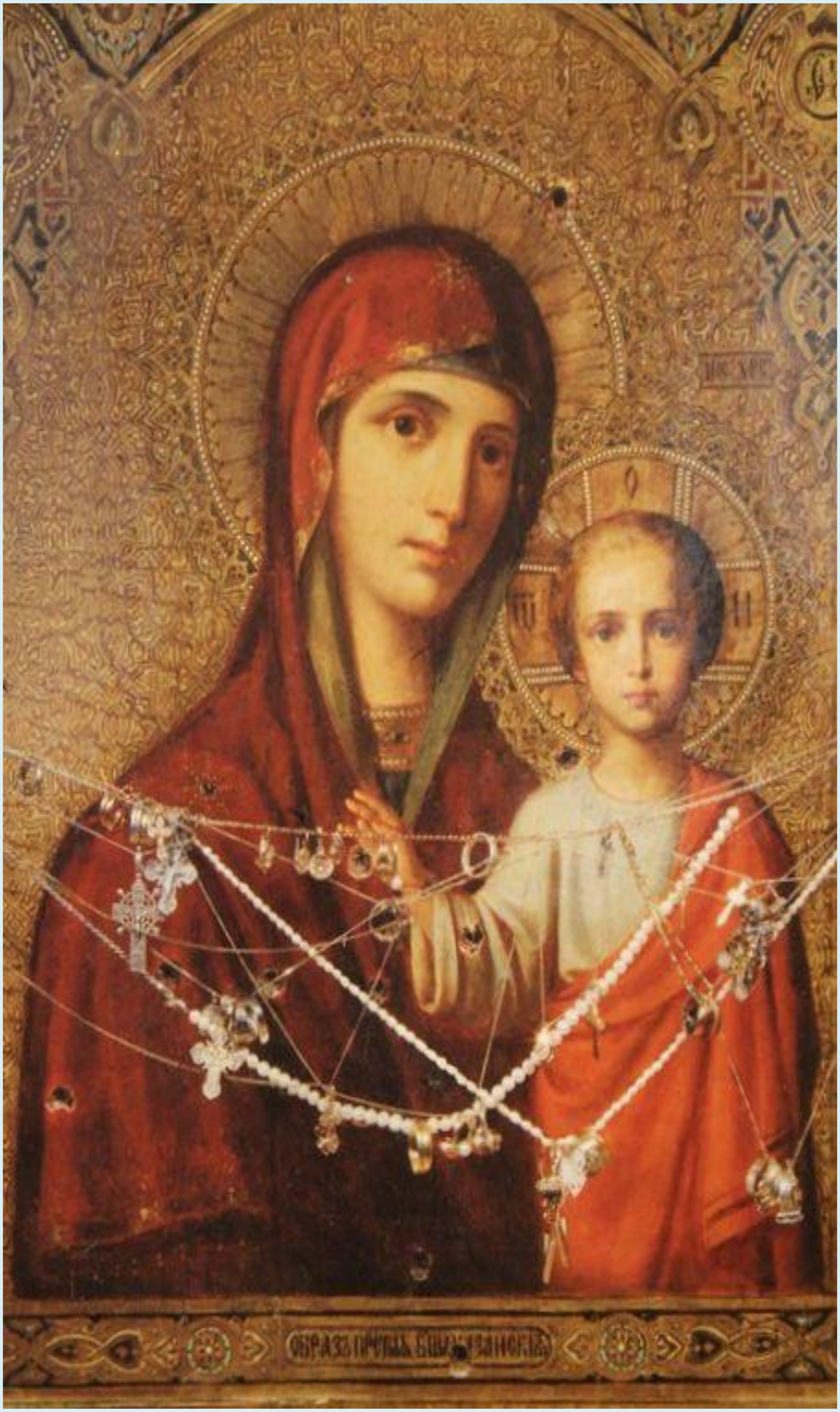

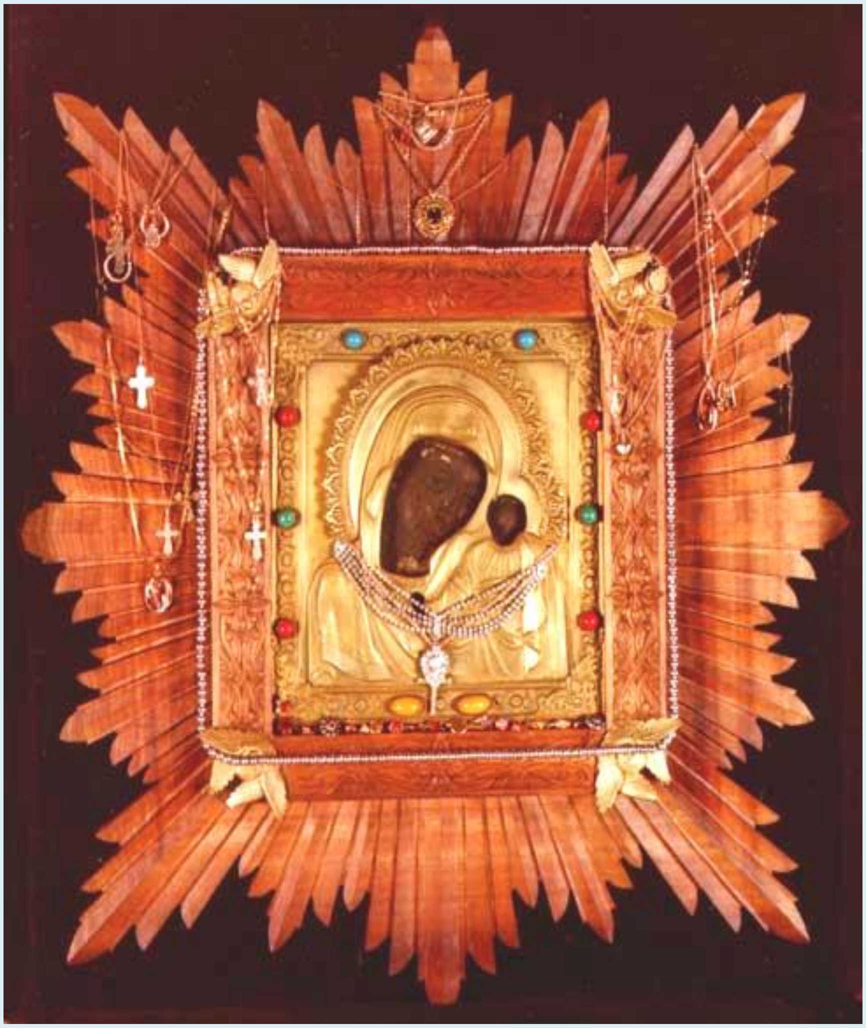

Icoana din Catedrala de la Cernigov (unde se află moaştele Sfântului Lavrentie de Cernigov)

4 ноября
Казанская Б.М.
Престольный праздник
Свято-Казанского храма!
Необходимый
подарок храму!

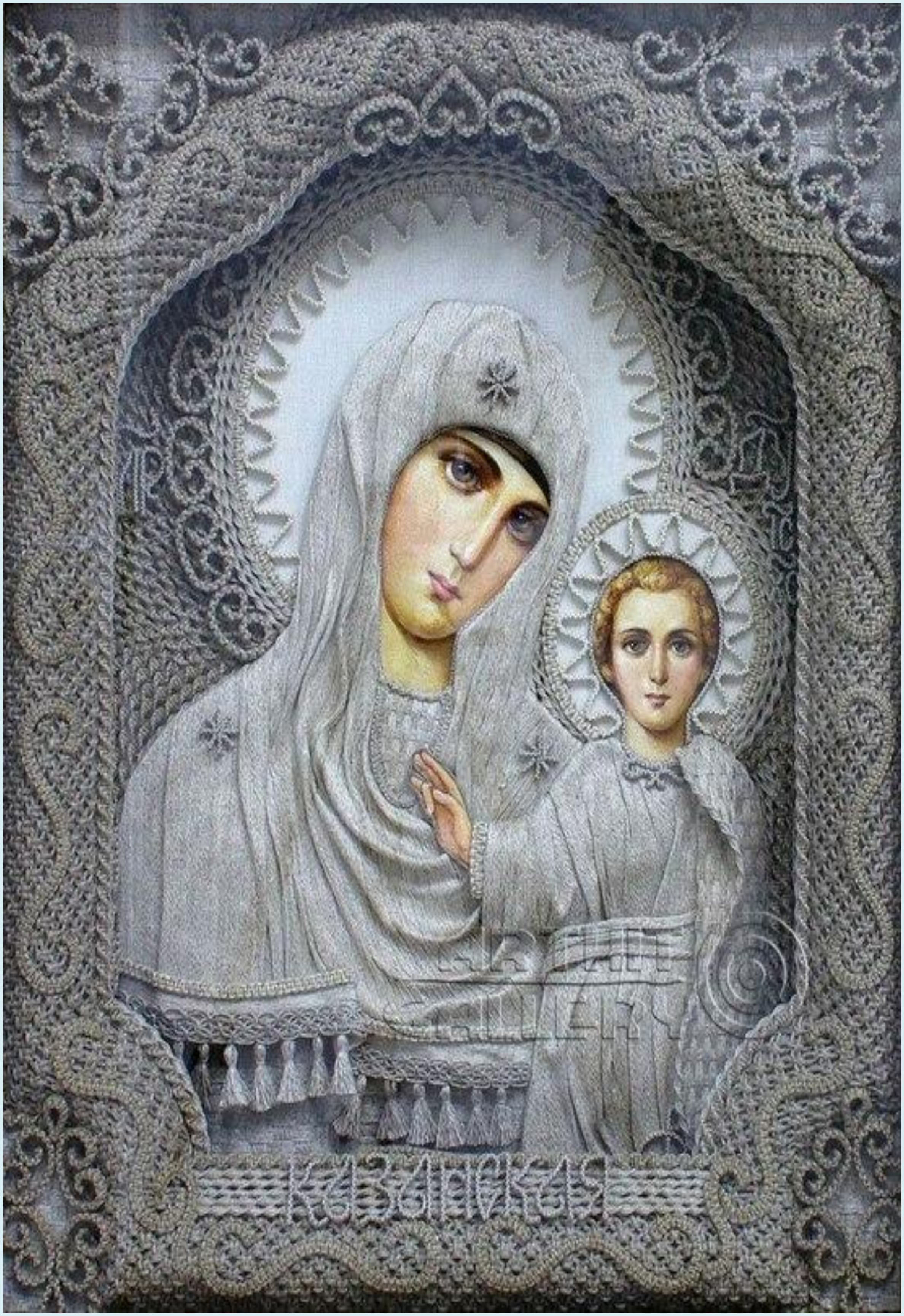

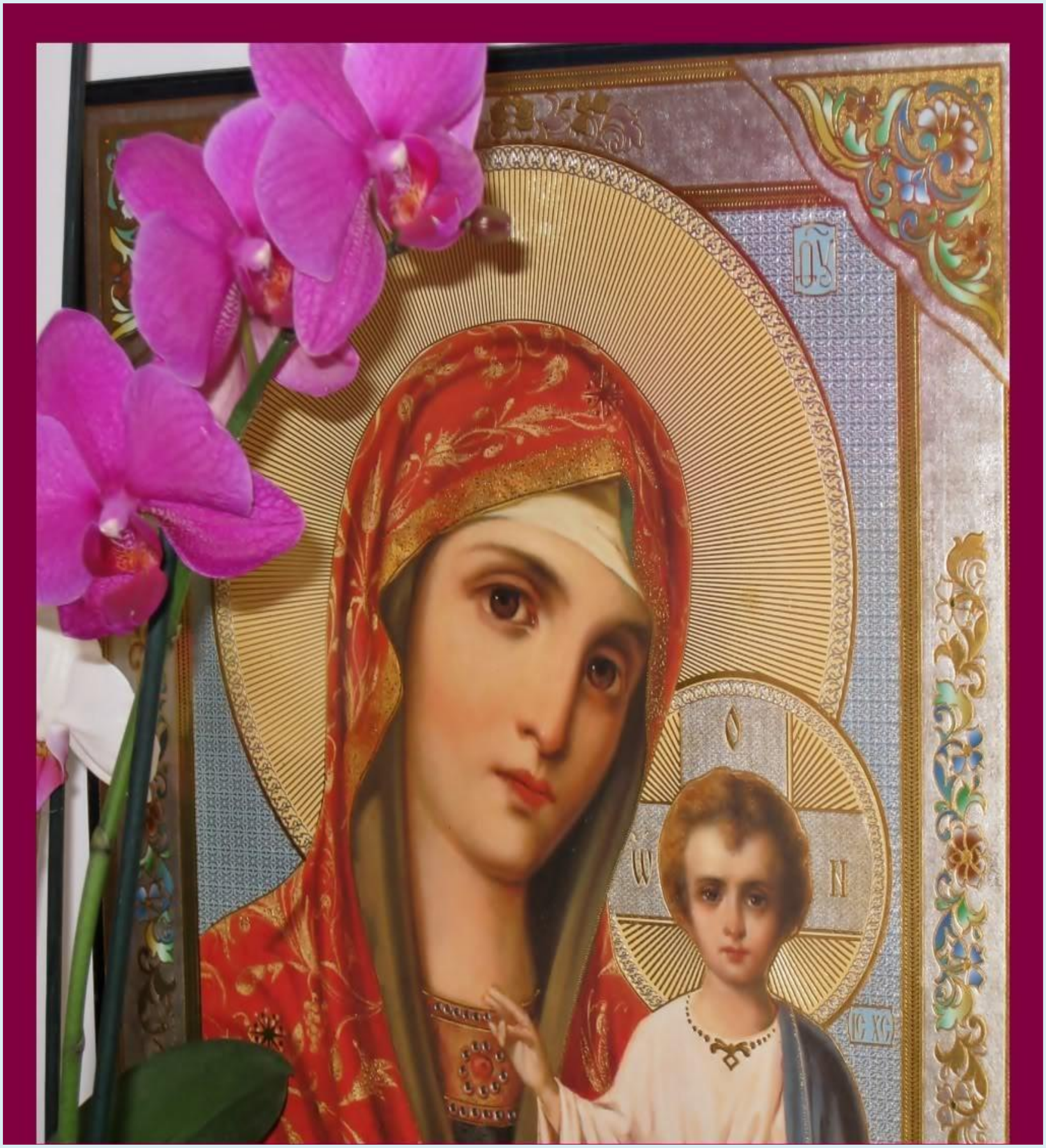

КАЗАНСКАЯ

ΜΡ
ΘΥ
ΙC. XC.

Maică prea lăudată, care ai născut pe Cuvântul, cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primeşte acum de la noi această puţină rugăciune şi pentru măreţia bunătăţilor şi indurărilor tale, să nu pomeneşti păcatele noastre cele multe, ci plinind spre bine cererile noastre, dăruieşte-ne sănătate trupului, mântuire sufletului, izbăvire de tot necazul şi durerea şi ne fă moştenitori ai Împărăţiei Cerurilor pe noi, cei ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia.